

MARTTI LUTHER

Avioliiton ja äitiyden siunauksesta

Tämä todiste (vrt. Nro 2/2011: Elämä – naissukupuolen kaunistus, toim.) on esitettävä Jumalaa vastaan taistelevia paavilaisia vastaan ja kaikkia vastaan, jotka pitävät halpana naissukupuolta. Samalla on myös tuotava esiin Isien ja pyhien esikuva, he kun elivät avioliitossa. He ovat avioliiton kaunistus, tuon mitä koko maailma halventaa ja moittii. — — Saivat tosin kantaisätkin kokea avioliiton vaikeuksia ja hankaluuksia. Aabraham ja Loot ja muut elivät muukalaisina maan päällä, ja heitä viskelivät monet suuret huolet ja vastukset. Nämä kaikki he kuitenkin kestivät tyynin mielin ja tukahduttivat ne muistaen sitä ylevää lohdutusta, että Eeva on kaiken elävän äiti, joka synnyttää ja vartuttaa jälkeläiset.

Joudumme siis painiskelemaan näitä hankaluuksia vastaan, koska käsillä olevat onnettomuudet muita enemmän herättävät huomiomme ja aistimme. Emmehän vielä elä sitä elämää, jota odotamme, vaan sitä, jossa painiskelemme ja kamppailemme monia onnettomuuksia vastaan. Mutta meidän tulee oppia pääsemään niistä voitolle Jumalan tuntemuksen, luomisen ja hänen hyvän säätämyksensä avulla. Jo varhaisesta alkaen on nuorison opittava tuntemaan totuudenmukainen,

hurskas ja oikea käsitys naissukupuolesta ja avioliitosta.

Nyt kuitenkin huomautat: Eikö koko maailma ja monet viisaat kiroa tätä elämänmuotoa? Tähän vastan: Juuri siinä he paljastavatkin tyhmytensä. Hehän kiinnittävät huomionsa vain siihen, mikä on vialla, eivätkä avaa silmiänsä näkemään äitiyttä, joka panee mitättömäksi kaiken, mikä on paha. Kaiken lisäksi itse Jumala asettaa sen arvoonsa ja kaunistaa sitä neljännessä käskyssä: “Kunnioita isääsi ja äitiäsi.” Ei mitään siitä, mitä hän on perustanut ja säätänyt käskyillensä, tule missään tapauksessa moittia eikä siitä puhua paha. Se, joka kykenee pidättymään, harjoittakoon pidättyvyyttä, yhtä kaikki hänenkin tulee ajatella kunnioittavasti avioliitosta ja äitiydestä ja puhua niistä sen mukaisesti. Sehän on Jumalan siunaus ja säätämys, jolla hän pitää hengissä koko ihmiskunnan. Tämän kaiken olen tahtonut vielä kerrata avioliiton ylistykseksi.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24, Hämeenlinna 2005, s. 447-449. Suomennos Heikki Koskenniemi. Otsikko toimituksen.

Luterilaisessa seurakunnassa on sisäinen ehtoollinen

Kysymys ehtoollispöydän avoimuudesta on jälleen tullut julkisessa mielessä ajankohtaiseksi. Evankeliumiyhdistyksen (SLEY) johto ilmoitti, että sen piirissä pidetyissä jumalanpalveluksissa ovat ehtoolliselle tervetulleita myös sellaiset henkilöt, jotka ovat eronneet evankelisluterilaisesta kirkosta sen viimeaikaisten luopumusta osoittavien päätösten tähden. Varsin laajalle näyttää levinneen sellainen mielipide, että ehtoollispöydän pitäisikin olla avoin opillisesta ja kirkollisesta yhteydestä riippumatta. Avoin ehtoollispöytä on kuitenkin luterilaiselle seurakunnalle opin kannalta mahdollon ajatus, ja sellainen käytäntö on historiallisestikin varsin uusi.

Kysymys seurakuntiemme ehtoollispöydän avoimuudesta liittyy käytännössä useimmiten siihen, voivatko kansankirkon jäsenet nauttia yhteistä ehtoollista kanssamme. Tuolla kirkolla on kirkollinen yhteys ja niin olen myös ehtoollisyhteys anglikaanisen kirkon kanssa. Tämä osoittaa luopumusta oikeasta ehtoollisopista. Anglikaanisen kirkon hyväksymän opin mukaan Kristuksen ruumis jaetaan ja otetaan vastaan ehtoollisessa ainoastaan taivaallisella ja hengellisellä tavalla. Luterilainen oppi opettaa asetussanojen perusteella, että Kristuksen ruumis ja veri otetaan vastaan myös suulla.

Luterilainen tunnustus puhuu hyvin vakavasti siitä, mitä seuraa, jos ehtoollisen asetussanoja ei tunnusteta: “Eri asia on, jos ensin muutetaan Jumalan sana ja järjestys ja ne tulkitaan toisin, niin kuin tekevät nykypäivien sakramentin viholliset, joilla ilmeisestikään ei ole muuta kuin pelkkä leipä ja viini.” (Yksimielisyyden ohje, täyd.sel. VII, 32) Näin vakavien asioiden

tähden joudumme toteamaan, että seurakunnillamme ei voi olla ehtoollisyhteyttä sellaisten kirkkojen kanssa, jotka edustavat tai sallivat oikeasta ehtoollisopista poikkeavia oppeja.

Uskonpuhdistaja Martti Luther tuo eri kannoilta esiin perusteita seurakunnan sisäiselle ehtoolliselle. Hän torjui vakavin sanoin sen mahdollisuuden, että ehtoollista vietettäisiin yhdessä, vaikka ehtoollisesta uskottaisiin eri tavoin: “Minusta on hirvittävää kuulla, että yhdessä ja samassa kirkossa yhden ja saman alttarin äärellä pitäisi molempien puolien saada ja ottaa vastaan sama sakramentti niin, että toinen puoli uskoo saavansa vain leipää ja viiniä ja toinen puoli uskoo saavansa Kristuksen tosi ruumiin ja veren.” (St.L. XVII, 2016)

Luther opetti myös, että oikea ehtoollisyhteys palvelee seurakunnan yhteyden säilymistä: “Tämä on myös syy, miksi sakramenttia sanotaan latinaksi *kommunioksi* eli yhteydeksi. Ne, jotka eivät halua olla toisten kristittyjen kanssa yhtä uskossa, opissa ja elämässä, kutsutaan *ekskommunikoiduiksi*, ihmisiksi, jotka eroavat opissa, sanoissa, ymmärryksessä ja elämässä. Siksi heidän ei tule sallia olla niiden joukossa, joilla on sama ymmärrys, etteivät he jakaisi ja hajottaisi seurakuntaa. Pyhä sakramentti palvelee välineenä, jolla Kristus pitää pienen joukkonsa koossa.” (SL 13a, 303) Tässä kohden on huomattava, että Lutherin opetuksessa oikea kristillinen yhteys on opillista yhteyttä. Nykyaikana monet ajattelevat päinvastoin niin, että oikean yhteyden vaaliminen edellyttää ulkonaisen yhteyden säilyttämistä opin eroista huolimatta. Luterilaisen ajatustavan ja nykyajan ero on siis tässä kohden valtava.

Luterilaiset kirkot, myös kansankirkot, seurasivat varsin pitkään tunnustuksen ja Lutherin opetuksesta nousevaa sisäisen ehtoollisen periaatetta. Tämän mukaan Suomessakin oli käytössä rippikirjoitus vielä viime vuosisadan alkupuolella. Ehtoolliselle haluava siis ilmoitti asian pastorille. Käytäntö säilyi todennäköisesti pisimpään maaseudulla. Muistan viitentoista vuotta sitten keskustelleeni arvioni mukaan 1910-luvulla syntyneen henkilön kanssa. Hän muisti lapsuudestaan, kuinka vanhemmat olivat kirjoittautuneet ehtoolliselle. Tältä pohjalta hän hyvin ymmärsi seurakuntiemme sisäisen ehtoollisen käytännön.

Näin sekä opin että historian kannalta on selvää, että tunnustuksessa pysyvä luterilainen seurakunta toimii sisäisen ehtoollisen periaatteen mukaan. Tässä kirjoituksessa mainittujen perusteiden lisäksi on myös muita tärkeitä, mm. pastorin viran velvollisuuksista nousevia näkökohtia.

Saarna sovituksesta

Luterilainen n:o 3/1963, s. 17,18.

2 Kor. 5:14-21.

"Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen; yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet; ja hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut. Sen tähden me emme tästä lähtien tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne. Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut. Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran. Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan. Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa. Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi."

Miten sovitus tapahtui

Paavali puhuu tekstissämme sovituksesta. Hän kirjoittaa: "Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa, eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan." Sovitusta tarvitaan ainoastaan silloin, kun välit ovat rikkoontuneet. Sovitusta tarvittiin siis Jumalan ja ihmisen välillä, silloin kun ihminen syntyi lankesi, koska syntiinlankeemuksessa Jumalan ja ihmisen väliset suhteet rikkoantuivat. Jesaja kirjoittaa: "Teidän pahat tekonne erottavat teidät Jumalastanne ja teidän syntinne peittävät teiltä hänen kasvonsa" Jes. 59:2. Paavali kirjoittaa: "Yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet." Room. 5:12. Ihminen vihoitti Jumalan synnillään ja joutui kuoleman alaiseksi, sekä ajallisen että iankaikkisen kuoleman alaiseksi.

Ihminen ei voinut omilla teoillansa sovittaa itseään Jumalan kanssa. Pyhä ja vanhurskas Jumala näet vaati, että lain molempien taulujen käskyt piti tulla täytetyiksi viimeistä piirtoa myöten ja jokaisen synnin ajallinen ja iankaikkinen rangaistus piti tulla täydel-

lisesti kärsityksi. On siis selvää, ettei ihmisen voinut sovittaa itseään Jumalan kanssa: Jumala, joka on myös rakkauden Jumala, päätti siis itse sovittaa itsensä maailman kanssa. Tekstissämme Paavali kertoo meille, miten tämä tapahtui.

Hän kirjoittaa: ”Jumala oli Kristuksessa.” Sovitustyö tapahtui Kristuksen kautta. Hän, Jumalan Poika, jossa jumaluuden koko täyteys asui ruumiillisesti, tuli maailmaan saamaan aikaan sovituksen Jumalan ja ihmisen välillä. Jumala itse lähetti oman Poikansa täyttämään Hänen vanhurskautensa vaatimukset ihmisten puolesta. ”Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.” Synnitön Jeesus tehdään synniksi ihmisten tähden. Tämä tarkoittaa sitä, että Hänestä tulee ihmisten sijainen. Ihmisten synnit, koko maailman synnit, heitetään Hänen päällensä. Hän kärsii niiden iankaikkisen rangaistuksen ihmisten puolesta. Hän uhraa itsensä Golgatan ristin alttarilla, hän on kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristinkuolemaan asti.

Ja mikä on seuraus? Paavali sanoo kirjeessään roomalaisille: ”Me tulimme sovitetuiksi Jumalan kanssa hänen Poikansa kuoleman kautta.” Ja tekstissämme hän sanoo: ”Yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet.” Kun Jeesus uhrasi syntiuhriensa, Jumala leppyy. Hän ”ei lukeut heille heidän rikkomuksiaan.” Jo silloin Hän antoi koko maailmalle synnit anteeksi ja julisti maailman vanhurskaaksi. Se näet, ”ettei lueta syntiä”, on aivan samaa kuin synnin anteeksiantaminen tai syntisten vanhurskaiksi julistaminen. Kun Jeesus

kuoli ristillä, oli Jumalan silmissä aivan sama kuin jos kaikki olisivat kuolleet, kaikki olisivat kärsineet iankaikkisen rangaistuksensa ja maksaneet syntivelkansa.

Näin apostoli Paavali opettaa meille, että on olemassa kaikkien ihmisten sovitus Jumalan kanssa, sellainen, jota ei vasta ihmisten ole aikaansaettava, vaan joka on saatu aikaan yli 1900 vuotta sitten Kristuksen kautta. Sovitus on olemassa ennen mitään ihmisten taholta tulevaa toimintaa ja siitä riippumatta. Se on täysin valmis tosiasia. Näin suuren työn sai Jeesus aikaan — Hän sovitti maailman Jumalan kanssa.

Miten sovitus meitä hyödyttää

Mitä tämä suuri tosiasia, että Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa, merkitsee sinulle, ystävä? Sanotko: ”Jos asia on näin, sitten kaikki on hyvin. Ei minun tarvitse päästäni vaivata asialla. Saan olla ja elää niin kuin tahdon, jos olen kerran sovitettu Jumalan kanssa?” Tämä on vääriä ja vaarallinen johtopäätös. Tri C. F. W. Walther puhuen tästä asiasta eräässä pääsiäissaarnassaan sanoo: ”Mitä auttaa loukkaajaa, vaikka se jota hän loukkasi, on leppynyt, mutta hän, yhä vihan kaunaa kantaen, lykkää luotaan sovinnon käden? Mitä auttaa maailmaa se, että Kristus täydellä todella on sen Vapahtaja, kun se ei tahdo tietää mistään Vapahtajasta? Mitä auttaa maailmaa, että Kristus todellakin on sen lunastanut ja Jumalan kanssa sovittanut, kun se itsehurskaassa sokeudessaan tahtoo itse itsensä lunastaa ja sovittaa?”

Se syntien anteeksiantamus, jonka Jeesus koko maailmalle hankki, on

uskolla omistettava. Muuten se ei hyödytä syntistä. Ei auta se, että tiedetään, mitä tapahtui Golgatalla. Perkelekin tietää mitä siellä tapahtui, mutta se tieto ei hyödytä häntä. Se vasta on pelastavaa uskoa, kun olemme varmoja siitä, että Jumala sovitti juuri minut Itsensä kanssa ja kun sydämestämme voimme sanoa Lutherin kanssa: “Minä uskon, että Jeesus Kristus... on lunasta-

nut minut, kadotetun ja tuomitun syntisen... ei hopealla eikä kullalla, vaan pyhällä kalliilla verellänsä ja viattomalla kärsimisellään ja kuolemallaan.” Paavali kirjoittaa: “Mutta, joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi” Room. 4:5. “Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä

on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.” Room. 5:1. Totta on, että Jumala sovitti maailman Itsensä kanssa, toisin sanoen, että Hän antoi maailman synnit anteeksi, mutta on myös totta, että tämä lahja voidaan hyljätä. Se hyljätään, kun kieltäydytään uskomasta Jeesukseen. Epäusko siis johdattaa ihmisen kadotukseen, vaikka hänet onkin lunastettu ja vanhurskautettu.

Tämän vuoksi Paavali tekstisämme sanoo: “Me pyydämme Kristuksen puolesta; antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.” Hän tahtoo sanoa: Olette sovitetut, Jumala on sydämessään antanut syntinne anteeksi, mutta tämä sovitus hyödyttää teitä ainoastaan, jos omistatte sen uskon kädellä. Uskokaa siis, että se teillekin kuuluu. Jeesus on teidänkin edestänne kärsinyt ja kuollut, että teillä olisi omananne sellainen vanhurskaus, joka tekisi teistä taivaskelpoisia. Ja sellainen vanhurskaus teillä on, kun teillä on Kristuksen vanhurskaus omananne uskon kautta.

Miten on asian laita sinun kohdallasi, ystävä? Onko sinulla Jeesuksen vanhurskauden puku päälläsi? Vai oletko ilman sydämen ja sielun rauhaa? Elätkö synnissä, oletko yrittänyt elämääsi parantaa, mutta parannusta ei ole tapahtunut? Turhia ovat omat yrityksesi. Et voi itseäsi parantaa. Jeesus yksin voi sinut parantaa. Kun katuvaisena käännyt uskossa Jeesuksen puoleen, kyllä sitten elämäsiikin paremmaksi tulee. Älä ajattele, että sinun on ensin jotakin tehtävä ansaitaksesi anteeksiantamus uskottomuudellesi, vaan uskottomuuttasi katuen usko tämäkin synti anteeksi Jeesuk-

sessä. Hän on ansainnut anteeksi-antamuksen kaikille synneillesi, ja anteeksiantamus annetaan armosta, ilman omia töitäsi.

Miten sovitettu elää

Kun olet henkilökohtaisesti sovitettu Jumalan kanssa, sitten tahdot elää Jeesukselle. Paavali kirjoittaa tekstisämme: “Hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka häidän edestä on kuollut ja ylösnousut.” Hän sanoo myös: “Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut... Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen; yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet.” Toisin sanoen, Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme uskossa. Me uskovaiset olemme niitä, jotka olemme “tulleet tähän päätökseen” että Kristus on kuollut meidän edestämme ja me olemme siis vanhurskaita Jumalan silmien edessä.

Paavalin sanoista selvästi huomaamme, että pelastava usko ei ole pelkkää tietoa. Se ei ole jonkinlaista harrastusta, sitä ei voida ottaa esille ainoastaan sunnuntaisin ja juhlapäivinä tai tarpeen tullen ja sitten laittaa jonkin hyllylle lepäämään muuksi ajaksi. Kun Pyhä Henki on todellisen uskon sydämeen sytyttänyt, ihmisestä on todella tullut uusi luomus, kuten Paavali sanoo. Hänellä on uusi sydän, uusi päämäärä, uudet tavoitteet. Tosi usko on elävää, se vaikuttaa ihmisen koko elämään ja hänen ajatuksiinsa. Jeesus on hänelle nyt kaikki kaikessa. Hänelle hän tahtoo elää, Häntä hän tahtoo pal-

vella. Kaikissa asioissa hän kysyy: Onko tämä Jeesuksen tahdon mukais- ta? Ei hän tahdo tahallaan tehdä sitä, mikä on Jeesuksen tahtoa vastaan. Hän tahtoo antaa ruumiinsa “eläväksi, pyhäksi Jumalalle otolliseksi uhriksi.” Hän ei tahdo mukautua tämän maailman ajan mukaan, vaan tahtoo muuttaa mielensä uudistuksen kautta tutki- aksensa, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä.

Tosin hänen elämänsä ei ole täydellistä, koska häneen on jäänyt hänen syntinen lihansa, joka ei tahtoisi olla missään tekemisissä Jeesuksen kanssa. Hän usein heikkoudessaan lankeaa ja joutuu Paavalin kanssa valittamaan: “Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiis- ta”. Tri. Walther on sopivasti kirjoittanut uskovanisen elämästä seuraavasti: “Kristitty on tässä maailmassa elämän- sä ajan pyhiinvaellusmatkalla taivaaseen. Perkele käy hänen kimppuunsa maantierosvon lailla, kristitty lankeaa- kin, mutta ei siitä syystä, että se olisi hänen aikomuksensa, vaan heikkou- desta. Silloin se annetaan hänelle an-

teeksi. Jokapäiväisessä katumuksessa tosi kristitty valittaa sitä Jumalan istui- men edessä kyynelin tai ainakin huo- kaillen mitä hartaimmin anteeksi- antamusta. Mutta siinä, joka antaa syn- nin itseänsä vallita, on varsin varma merkki siitä, että hän ei ole kristitty”.

Ja vaikka kristitty iloitsee siitä, että hänestä on tullut uusi luomus ja että hänellä on nyt voitto synnin ja kuole- man ja perkeleen vallasta, hän ei kui- tenkaan itseään kiitä ja ylistä, vaan hän sanoo Paavalin kanssa: “Mutta kaikki on Jumalasta. Jos Jumalan armo ei olisi ollut minua kohtaan niin ylenpalttinen, olisin tänä päivänä kadotuksen tiellä, olisin ilman sydämen rauhaa.” Ja vaika hänen täytyy valittaa omaa heikko- uttansa ja kurjuuttansa, vaikka uskon kilvoitus on vaikeaa, ristin kantaminen raskasta, hän ei joudu epätoivoon. Hän muistaa taas, että “kaikki on Jumalasta.” Jumala on aloittanut hänessä sen hyvän työn, Hän on sen täyttävä Kris- tuksen Jeesuksen päivään saakka. Ju- mala itse on armonvälineittänsä kautta säilyttävä hänet uskossa, on antava hänelle voimaa, että hän voi vaeltaa Jee- suksen tahdon mukaan. Hän pysyy siis Jeesuksen Sanassa, muistaa Kasteessa saatuja lahjoja, käy usein Herran pöy- dässä ja luottaa siihen, että Jumala ei anna kenenkään ryöstää häntä Hänen kädestään. Tällaista on sovitetun elä- mä.

Tämä on tekstimme sanoma ja ke- hotus: Jumala on sovittanut meidät Itsensä kanssa. Vastaanottakaamme us- kossa tämä sovitus ja eläkäämme sovitetuina Jumalan lapsina siihen saakka kun pääsemme taivaaseen, jos- sa saamme elää iankaikkisesti. Aamen.

R. E.

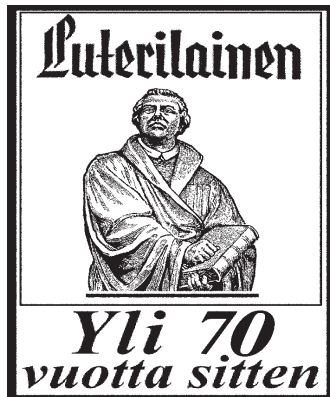
Pitkänäperjantaina

Rakkaan Vapahtajamme kärsimys-historiaa tutkiessamme olemme saapuneet Golgatan kummulle. Siellä näemme kolme ristiä, joista keskimäisessä riippuu Herra Jeesus, Jumalan Poika. Sotamiehet ovat jakaneet keskenään hänen vaatteensa ja heittäneet hänen puvustaan arpaa. Ohikulkevat herjaavat häntä. Samoin tekevät ylipapit, kirjanoppineet ja kansan vanhimmat sekä sotamiehet. Toinen ristiinnaulituistakin pilkkaa häntä. Herra Jeesus kärsii kaiken nöyrästi.

On tullut keskipäivä. Herra Jeesus on riippunut ristissä jo noin kolme tuntia. Silloin pimenee aurinko. Sen valo sammuu, kun kaiken maailman Luoja riippuu kirouksen puussa. Tätä pimeyttä kestää kolme tuntia. Luomakunta vaikenee. Kaikki tuntuu kolkolta.

Äänettömyyden katkaisee kova huuto: *“Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?”* Se tulee kuolevan Vapahtajan huuililta. Se tulee hänen sydämestään!

Hänen tuskansa on noussut korkeimmilleen. Hän saa kokea puhtaassa, viattomassa sydämessään, mitä on vanhurskaan Jumalan viha synnin tähden, mitä lain kirous ja tuomio. Kaikki pimeyden vallat ovat hänet piirittäneet. Hän tuntee olevansa kaikkien hylkäämä, vieläpä itse Jumalankin. Getsemanen puutarhassa enkeli lohdutti häntä, mutta nyt ei lohduta kukaan. Toteutuu psalmin sana: *“Minä parun, vaan apuni on kaukana. Minun Jumalani, päivällä minä huudan, vaan et sinä vastaa.”* (Ps. 22:2,3)

Luterilainen 2/1933

Ja todella hän onkin Jumalan hylkäämä. Jumala ei armahtanut omaa Poikaansa, vaan antoi hänet alttiiksi meidän kaikkien edestä. Jumala hylkäsi hänet hetkeksi niiden syntien tähden, jotka hän oli ottanut kannettavikseen. Tämä ei siis ollut pelkkä tunne, vaan vakava, sangen vakava todellisuus. Jollei näin olisi tapahtunut, olisimme me tulleet hyljättyiksi, iäti hyljättyiksi. Mutta nyt tuli hyljättyksi meidän edustajamme. Jumala teki hänet meidän edestämme synniksi, saastaisuudeksi, iljetykseksi, 2 Kor. 5:21, Hän tuli kiroukseksi meidän edestämme, Gal. 3:13. Hän oli lain kiroama, Jumalan hylkäämä.

Siinä riippuu Jumalan Poika, pyhä viaton, tahraton, synnitön, hän, joka ei synnistä mitään tiennyt, riippuu kirouksen puussa kahden pahantekijän keskellä. Suuret naulat ovat puhkaisseet hänen pyhät kätensä ja jalkansa. Hänen ruumiissaan näkyvät ruoskanjäljet, häne ohimoillaan orjantappurapiikkien aiheuttamat haavat. Veri valuu pitkin hänen pyhää ruumistaan. Hän on väsynyt, nääntynyt. *“Voi,*

kuink' on ruumiis' rauennut, pääs' pyhä kallistunut. Kuink' kaunis muutos' muuttunut, Kuink' kasvos vaalistu- nut!”, lausuu virrentekijä. Suuret, sanoin kuvaamattomat ovat ruumiin tuskat, mutta vielä suuremmat ovat sie- lun tuskat.

Lukijani! Katsele Vapahtajaasi tässä asussa, tässä hänen hääpuvussaan, katsele häntä kauan.

Ja kysy sitten itseltäsi: oi, mitä olenkaan minä kurja tehnyt, kun Edustajani ja Takaajani on joutunut noin ahtaalle? Mitä olenkaan tehnyt, kun kallis Vapahtajani on joutunut itsensä Jumalan hylkäämäksi?

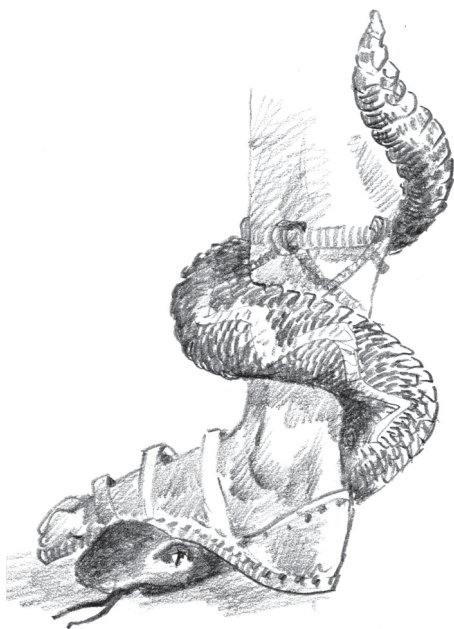
Minä tunnusta nöyrästi: väliin olen ollut tottelematon isälle ja äidille, väliin kiistellyt ja riidellyt veljieni ja sisarteni kanssa, joskus heitä lyönytkin. Väliin olen ollut ylpeä ja itse-rakas, väliin olen ajatellut tuhmia, rumia asioita. Toisinaan on ollut vaikeata leppyä ja antaa anteeksi. Väliin olen suostunut viettelevien toverien houkutuksiin, joskus olen itsekin houkuttellut ja vietellyt toista syntiin. Väliin olen kadehtinut, ahnehtinut toisen omaisuutta, ollut kiittämätön ja tyytymätön. Suullani olen paljon syntiä tehnyt: olen puhunut pahaa lähimmäisestäni. Koko elämäni on pahasti synnin saastuttama. Kuinka paljon olenkaan laiminlyönyt! Ja lisäksi olen synnin isältäni ja äidiltäni perinyt. Näitten ja monien muitten syntien tähden olisin aivan oikeudenmukaisesti joutunut olemaan Jumalan hylkäämä ja iankaikkisesti hänestä erotettu.

Mutta Jumala olkoon iäti kiitetty siitä, että hän heitti Poikansa päälle minunkin kaikki syntini, jopa koko maailman synnit. Sanoohan Raamattu sel-

västi: “Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois *maailman* synnin”, Joh. 1:29 ja “Herra heitti *meidän kaikkien* synnit hänen päällensä”, Jes. 53:6. Jumala olkoon kiitetty siitä, ettei hän Pitkänä-perjantaina todellakaan nähnyt syntejä missään muualla kuin ainokaisen Poikansa päällä. Ja Herra Jeesus olkoon kiitetty siitä, että hän kantoi kaikkien synnit omassa ruumiissaan ristinpuulle eikä perääntynyt, vaikka kannettava taakka oli kauhistava. Todellakin on hänen rakkautensa meitä kohtaan palava. Hän rakasti meitä kuolemaan asti. Niin kohtasi tätä ainoata syntienkantajaa se rangaistus, joka oikeudenmukaisesti kuuluisi meille.

Herra Jeesus tyhjensi Jumalan vihan maljan ja lepytti syntiemme tähden vihoitetun Jumalan. Hän kärsi nöyrästi syntiemme rangaistuksen, kirouksen ja helvetin ahdistuksen. Hän tuli vähäksi aikaa hyljättyksi, ja me tulimme iankaikkisesti armahdetuiksi. Tämän armahduksen sisältönä on Jumalan ystävyys ja mielisuosio meitä kohtaan ja kallis syntien anteeksiantamus. Meillä on nyt lunastus Jeesuksen veren kautta, syntien anteeksiantamus. Meillä on nyt lunastus Jeesuksen veren kautta, syntien anteeksiantamus. Se, että esi-rippu repesi kahtia, osoittaa, että meillä on nyt Jeesuksen veren kautta vapaa pääsy kaikkein pyhimpään, nimittäin taivaaseen. Ja Herra Jeesus on täyttänyt puolestamme kaikki Jumalan pyhän lain vaatimukset täydellisellä kuuliaisuudellaan. “Täytetty on”, ka-jahtaa kuolevan Lunastajamme huulilta. Meille tuli elämä ja autuus.

Pimeyden vallat eivät voittaneetkaan Vapahtajaamme. Ne esiintyivät tosin peräti uhkaavina ja hirmuisina,

mutta ne kaikki löi voitollaan hän, joka on Juudan Jalopeura. Hän polki rikki perkeleen pään ja vapautti kaikki vangit. Nousemalla kuolleista kolmantena päivänä kirjoitusten mukaan hän osoitti olevansa Herra.

Hän on myös minun Herrani. “Hän on lunastanut minut synnistä, perkeleestä ja kaikesta onnettomuudesta. Sillä ennen ei minulla ole ollut mitään Herraa eikä kuningasta, vaan olen ollut vangittuna perkeleen vallan alla, kuolemaan tuomittuna ja syntiin ja sokeuteen kietoutuneena, Luther, Suur.Katek.,s.92. Tämän Herrani ja Lunastajani Jeesuksen Kristuksen omana tahdon elää ja kuolla. Hänen omanaan tahdon taistella syntiä vas-

taan ja voittaa. Tahdon voittaa myös itseni. Tahdon elää sovinnossa ja rakkaudessa lähimmäisteni kanssa, tahdon masentaa ylpeyttäni ja itserakkauttani. Tahdon mielelläni antaa anteeksi rikkovalle veljelleni. Tahdon ajatella vain hyviä, jaloja, kunniallisia asioita. Tahdon voittaa viettelevien toverien houkutukset ja itse näyttää toisille hyvää esimerkkiä. Tahdon tyytyä osaani ja kiittää taivaallista Isäni hänen ajallisista ja iankaikkisista lahjoistaan. Tahdon täyttää huolellisesti velvollisuuteni ja rukoilla, että taivaallinen Isäni varjelisi minua myös kielen synneistä ja kaikesta pahasta. Oikein minua hävettää ja kaduttaa, kun olen niin monesti ollut veltto ja huolimaton ja suostunut syntiin. Tästälähin tahdon valvoa ja rukoilla, kuten rakas Vapahatajani on käskenyt. Jos vielä tekisin syntiä tahallani, olisi se samaa kuin jos uudelleen naulitsisin rakkaan Herrani ristille ja sitä en suinkaan tahdo tehdä. Ovathan minun syntini jo tuottaneet hänelle sanoin kuvaamattomat tuskat. Herrani Jeesuksen voitosta ammennan voimaa voittaakseni viholliseni.

Nyt ymmärrän, miksi Jumala vaikeni eikä vastannut Poikansa tuskanhuutoon. Varmaankin se tapahtui sentähden, kun asia oli Jumalan tuomioissa niin selvä: hän hylkäsi ainokaisen Poikansa *minunkin tähteni*. Ja kun hän herättämällä hänet kuolleista on osoittanut, että ainokaisen Pojan suorittamat lunnaat riittävät, niin ei hän enää hylkää minua, joka turvaan tämän Lunastajani kalliiseen voittoon, vaan on minulle ystävällinen ja laupias. Olenpa todella lohdutettu ja hyvässä turvassa.

V.I.S.

Kirje taivaasta

(Ilm. 2:1–7) tri Carl Manthey–Zorn

Korotettu Kristus, jonka Johannes näki käyskentelevän seitsemän kultaisen kynttilänjalan keskellä ja pitävän oikeassa kädessään seitsemää tähteä, saneli apostoli Johanneksen kirjoitettavaksi seitsemän lähetyskirjettä Vähän-Aasian seitsemälle seurakunnalle kunkin näistä lähetettäväksi seurakunnan enkelille.

Tottakin lienevät ne ihania ja oivallisia lähetyskirjeitä, mitkä Jumalan Poika itse noin sanelee ja lähettää! Ja koko kristikunnan seurakunnat maan päällä, niin monta kuin niitä onkin oleva päivien päähän asti, ottakoot ne tarkasti huomionsa; sillä tiedämmehän, että Jumalan Poika niillä ei ole tarkoittanut ainoastaan noita Vähän-Aasian seurakuntia, vaan koko kirkkoansa maailman loppuun asti.

Ensimmäinen lähetyskirje oli osoitettu Efeson seurakunnalle, joka oli Aasian kirkon pää ja emäseurakunta. Se kuuluu näin:

«Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän, joka käyskelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä: Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoiksi; ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut. Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta. Mutta se sinulla on, että sinä vihaat nikolaiittain tekoja, joita myös minä vihaan. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.» Ilm. 2:1–7.

Tässä lähetyskirjeessä seurakuntaansa alati läsnäoleva Herra kiittää ja moittii ja kehottaa ja uhkaa ja lupaa. Ja mitä hän kiittää, sitä tulee meidänkin kiittää ja etsiä; mitä hän moittii, sitä tulee meidän pelätä ja karttaa; kun hän kehottaa, tulee meidän ottaa kehoitus vastaan; kun hän uhkaa, tulee meidän pelätä; ja mitä hän lupaa, se olkoon meille kallisarvoista.

Herra kiittää seurakunnan kristillistä vaellusta ja sen uskollista työtä hänen palveluksessaan (2a j.). Hän kiittää sitä, että se ei heikkona ja välinpitämättömänä siedä keskuudessaan pahoja ja jumalattomia, vaan harjoittaa oikeaa seurakuntakuria. Hän kiittää sitä siitä, että se torjuu luotaan väärät opettajat, jotka saarnaavat valhetta ja petosta vastoin Jumalan sanaa, ja pitää tiukasti kiinni puhtaasta opista

(2a j.). Hän kiittää sitä siitä, että se kaikista tämän tähden kärsimistään loukkauksista ja murheista välittämättä kärsivällisesti edelleen pysyy tällä hyvällä ladulla, ei väsy eikä lakkaa (3j.). ja varsinkin hän vielä kiittää sitä siitä, että se vihaa ja välttää nikolaiittojen, noiden perustajansa mukaan nimettyjen lahkolaisten töitä, ihmisten, jotka kristillisen vapauden varjolla elivät kaikenlaisissa lihallisissa himoissa ja, kuten kaikkialla, myös Efesosssa koettivat vietellä kristityitä (6j.). — Kaikkea tätä Herra kiittää, ja sitä tulee meidänkin nykyaikana kiittää. Kristillinen vaellus, pitäytyminen puhtaaseen oppiin ja väärän opin välttäminen, kärsivällisyys ja kestävyys ahdistelujen alla ja murheissa, päättävä esiintyminen sieluja murhaavaa menoa vastaan — noiden tulisi aina olla jokaisen kristillisen seurakunnan tunnusmerkkejä.

Lukijani, miten on laita sinun seurakunnassasi? Miten on itsesi laita?

Mutta Herra ei ainoastaan kiitä, vaan hän myös moittii Efeson seurakuntaa. Hän moittii sitä sen tähden. että se on hylännyt ensimmäisen rakkautensa (4j.). Ensimmäinen rakkaus — mikä se on? Se on se uusi, nuorekas, innokas, suloinen halu Jeesukseen, halu, joka täyttää kurjan syntisen, kun hän ensin totisessa uskossa oppii tuntemaan ihmeellisen Vapahtajan ja hänen suuren armonsa ja autuutensa. Kuinka tekeekään tuollainen ensimmäinen rakkaus onnelliseksi! Ja voimakkaasti se vie vaeltamaan kaikessa rakkaan Herran mieliksi, tekemään työtä hänen palveluksessaan, neuvomaan hänen tieltään harhailevia veljiä, pitäytymään hänen sanaansa, välttämään väärää oppia, kärsivällisesti ja ilolla kestämaan kaikissa hänen tähtensä kohtaavissa murheissa, palavalla innolla vastustamaan kaikkea menoa joka turmelee sielut. Ja missä tuollainen ensi rakkaus vallitsee koko seurakunnassa, oi Herra Jumala! — mahdotontahan on sanoa, kuinka hyvin ovat asiat sellaisessa seurakunnassa! Sellainen seurakuntahan on Jumalan suloinen istutusmaa, joka viheriöi ja kukoistaa auringon paisteessa ja aamu- ja ehtoosateen tullen. — Tosin ei voi eikä saakaan ensimmäinen rakkaus Herraan aina — kuinka sen nyt sanoisimme? — pysyä niin nuorena ja uutena ja siis ei liioin siinä määrin tunteita liikuttavana kuin alussa. Sen on kuin onkin tuleminen vanhemmaksi, kokoneemmaksi, syventyneemmäksi, perustetummaksi, juurtuneemmaksi, kypsyeemmäksi, pysyvämmäksi; mutta ei milloinkaan vähemmäksi ja heikom-maksi!

Alkööön milloinkaan sanottako ainoastakaan kristitystä tahi ainoastakaan kristillisestä seurakunnasta: «Ensimmäinen rakkautesi on heikentynyt, olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi». Päinvastoin! Ensimmäisen rakkauden Vapahtajaan tulee vanhentuessaan yhä enentyä ja vahvistua, tulla väkeväksi kuin kuolema, sen kiiyvouden vahvaksi niin kuin helvetti, jonka hiilet hehkuvat ja ovat Herran tuli, niin ettei vedenkään paljous taida rakkautta sammuttaa tahi virrat sitä upottaa (Kork. Veisu 8:6,7). Ja rakkauden mukana sitten rakkauden työkin kasvaa ja lisääntyy, tulee kypsyeemmäksi ja siunauksellisemmäksi. Siellä taas, missä ensimmäinen rakkaus hyljätään, mennään surkeasti taaksepäin. Siellä lamaanuu myöskin into Herran työhön. Tahi missä se näennäisesti ei lamaanu, siellä ei

enää ole tavattavissa oikeata intoa. Eletään ja vaelletaan «kristillisesti», mutta ei enää yksin Kristukselle. Tehdään työtä Herran viinimässä, mutta ei enää yksinomaan Herralle. Omaa itseäkin, omaa kunniaakin pidetään silmällä. Harhailevien ja langenneiden veljien kohtelu käy rakkaudeksi, kovaksi, tuimaksi, tilyksi, poistyöntäväksi. Sillä kun rakkaus Kristukseen kuihtuu, kuihtuu myöskin veljesrakkaus, joka elää ja sykkii yksissä edellisen kanssa. Puhtaasta opista kiinnipitäminen tulee farisealaiseksi, lakimaiseksi; todistaminen väärää oppia vastaan kiipeää korkealle, sydämiä tuomitseväksi, väärällä tavalla suvaitsemattomaksi. Pöyhkeillään ristillä ja murheella. Jumalan siunaus kaikkoaa pois, sillä Jumala sanoo: «Tapahtukoon kaikki teillä rakkaudessa» (1 Kor. 16:14). Täydellinen lankeemus on lähellä. Myöskin usko, kaiken rakkauden alku ja lähde, heikkenee ja ehtyy; sen sysää syrjään tekopyhyys.

Tämä vaara uhkasi Efeson seurakuntaa, koska se hylkäsi ensimmäisen rakkautensa, ja älköön meitä ihmetyttäkö se, että Herra sitä tämän tähden vakavasti moittii ja sanoo: «Mutta minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi.»

Kristitty, miten on seurakuntasi ja sinun itsesi laita?

Sitten Herra *kehottaa*. Näin hän kehottaa Efeson seurakuntaa: «Muista siis mistä lankesit, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja!» Kun kristityt ar-

mon kautta ovat tulleet niin autuaallisen korkealle, että he hehkuvat ensimmäisessä rakkaudessa ja että tämä rakkaus luo hehkuaan kaikkiin heidän töihinsä, ja kun he sitten vain alkavatkin hyljätä tätä ensimmäistä rakkauttaan niin on se lankeamista, putoamista ja liukumista kohti syvyyttä, jonka pohjalla on itse syvin helveti. Silloin huutaa ja kehottaa uskollinen Herra: «Muista siis, mistä lankesit, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja!» ja heti paikalla tulee kristittyjen antaa kehottaa itseään, ja heidän tulee kauhulla ja murheella tunnustaa lankeemuksensa. Heidän tulee muistaa entistä onneansa ja valittaa: «Kuinka olenkin näin syvälle langennut!» ja heidän on tekeminen parannus, totinen parannus. Parannus on ylösnousemista, parannus on jälleen ylöskapuamista. Sillä parannushan ei ainoastaan ole sitä että murheella tunnustetaan lankeemus ja että itse ollaan syyppäitä siihen, vaan parannus on myös autuaallista rientämistä avoimeen syliin, uskolliselle, hellälle armahtavan Vapahtajan sydämelle. Silloin syttyy taas hehkuun ensimmäinen rakkaus, silloin tehdään taas «niitä ensimmäisiä tekoja». Teot ovat rautaan verrattavia: ne ovat kylmiä, kovia, raskaita, mustanpuhuvia — ellei niitä hehkuta rakkaus Herraan; mutta jos ovat, jos niitä hehkuttaa rakkaus alati armolliseen Vapahtajaan, silloin ovat ne sitä, mitä ne alussakin olivat: kuumia, pehmeitä, valkoisia, riemullisia, Herralle mieluisia ja hänen siunaamiaan.

Oi, antakaamme kehottaa itseämme!

Muutoin — niin, Herra uhkaa meitä. Hän uhkaa: «Mutta jos et, niin minä tulen sinun luoksesi pian, ja työnnän kynttilänjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta.» Ellei seurakunta, joka on hyljännyt ensimmäisen rakkautensa, tahdo kuul-la Herran uskollista kehotusta, kun kristityt tukkivat korvansa, niin lakkaa sellainen seurakunta pian olemasta kynttilänjalka, todellinen kristillinen seurakunta; eivätkä kristitytkään pian enää ole «valona Herrassa», todellisia kristityitä. Ja mitä sitten?

Todellakin meidän tulee pelätä, kun Herra noin uhkaa.

Mutta Herra ei ainoastaan uhkaa, hän myöskin *lupaa*, hän lupaa ja houkuttelee. Hän sanoo: «jolla on korva, hän kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.»

Me koetamme ymmärtää tätä lupausta, sillä se koskee meitä. Herra alkaa näillä sanoilla: «jolla on korva, hän kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.» Mitä Herra sanoo, sen sanoo myöskin Henki. Sillä Pyhä Henki on aina ja kaikkialla Herran sanan mukana ja vie sen kuulemisen välityksellä sydämeen ja tekee sen kristityn sydämessä eläväksi. Eläväksi? Mitä se merkitsee? Selitämme tämän juuri puheena olevalla lupauksella.

Herra sanoo: «Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.» Voittajille on tämä lupaus annettu. Ne kerran pääsevät osallisiksi tästä lupauksesta, jotka voittavat perkeleen, maailman ja lihan sekä loppuun asti pysyvät vahvoina uskossa ja rakkaudessa. Niin sanoo Herra, ja niin sanoo myöskin Henki. Ja sanoessaan tätä, Pyhä Henki tekee sen mitä sanoo, eläväk-

si kristityiden sydämissä, Se on: hän vaikuttaa kristittyjen sydämissä halun ja pavalan innon päästä todellakin voittoon sekä näin saamaan lupauksen, ja vieläkin enemmän: hän antaa kristityille voittovoiman, hän tekee heistä voittajia. Siksipä kirjoittaa apostoli Paavali ensin: «...ahkeroikaa ... pelolla ja vavistuksella että pelastuisitte!», ja jatkaa sitten heti: «Sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.» (Fil. 2:12,13 Näin se on aina. Sen mitä Jumala meiltä vaatii, hän myös sen samalla antaa. Ihmeellisen armollinen on Jumala. Hän vaatii uskoa Jeesukseen Kristukseen, jos mielimme autuaiksi tulla. «Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin myös sinun perhekuntasi», sanoivat Paavali ja Siilas Jumalan nimessä Filipin vanginvartijalle (Apt. 16:31). Mutta Jumala myöskin, ja yksin Hän, antaa ja vaikuttaa uskon. Sillä kirjoitettu on: «Te olette hänen kanssaan herätetyt (hengellisesti) uskon kautta, jonka Jumala vaikuttaa» (Kol. 2:12). Jumala vaatii kristityiltään hyviä töitä; mutta hän sanoo myös profetta Hesekielin kautta: «Ja minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan teidän sisimpäanne. Minä poistan teidän ruumiistanne kivisydämen ja annan teille lihasydämen. Henkeni minä annan teidän sisimpäanne ja vaikutan sen, että te vaellatte minun käskyjeni mukaan, noudatatte minun oikeuksiani ja pidätte ne.» (Hes. 36:26,27). Jumala vaatii meiltä pysyvää uskossa loppuun asti. Mutta hän sanoo myöskin: «Hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka.» (Fil. 1:6).

Näin on, kuten sanottu, tässäkin. Hän, joka voittajille antaa lupauksen, hän antaa myöskin samaisen lupauksen mukana Pyhän Henkensä, niin että me voimme voittaa, ja hän tekee meistä voittajia. Ja mitä lupaa Herra sille joka voittaa? «Sen minä annan syödä elämän puusta joka on Jumalan paratiisissa.»

Kuvassa, joka on otettu ensimmäisestä, kadotetusta paratiisista (1 Moos. 2:8,9), luvataan tässä voittajille taivas, iankaikkinen elämä, iankaikkinen autuus. He saavat nauttia, autuaallisesti nauttia rakkausyhteyttä Jumalan kanssa, ja se nautinto ei lopu milloinkaan.

Silloin sydämeemme vuodatetaan Jumalan rakkaus ilman esteitä, täydellisesti ja kokonaan; ja meidän sydämemme on täynnä pyhyyttä ja riemua värisevä, vapiseva, antava vastarakkautta ja oleva autuas vastarakkaudessa puuttumatta, ikuisesti. «Se vasta autuutta on.»

«Sä olet päämme, Herrani;

sä ostit meidät omiksi

Sun ruumiis jäseniksi:

Sä voiman, voiton, rauhan tuot,

Sä elämän ja kaikki suot

iäti omillesi.

Mieli, kieli, veisaelkoot, lausuelkoot

siitä sulle ylistystä, Siunatulle.»

Tri C. M.-Zorn'in Ilmestyskirjan selityksestä,
julkaistu Paimen-lehdessä, 1923, s. 87–93

Ja niiden päivän perästä Elisabet, hänen vaimonsa, tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta, sanoen: "Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi minun puoleeni poistaaksensa minusta ihmisten ylenkatseen." Kuudentena kuukautena sen jälkeen Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galilean kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret, neitsyen tykö, joka oli kihlattu Joosef nimiselle miehelle Daavidin suvusta; ja neitsyen nimi oli Maria. Ja tullessaan sisälle hänen tykönsä enkeli sanoi: "Terve, armoitettu! Herra olkoon sinun kanssasi." Mutta hän hämmästyi suuresti siitä puheesta ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi tarkoittaa.

Niin enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Maria; sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä. Ja katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus. Hän on oleva suuri, ja hänet pitää kutsuttaman Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen, ja hän on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikkisesti, ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman."

Niin Maria sanoi enkelille: "Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä mitään tiedä?" Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut; sentähden myös se pyhä, mikä syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi. Ja katso, sinun sukulaisesi Elisabet, hänkin kantaa kohdussaan poikaa vanhalla iälläään, ja tämä on kuudes kuukausi hänellä, jota sanottiin hedelmättömäksi; sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta." Silloin Maria sanoi: "Katso, minä olen Herran palvelijatar; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan."

Ja enkeli lähti hänen tykönsä. Niinä päivinä Maria nousi ja kulki kiiruusti vuorimaahan erääseen Juudan kaupunkiin ja meni Sakariaan kotiin ja tervehti Elisabetia. Ja kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, hypähti lapsi hänen kohdussansa; ja Elisabet täytettiin Pyhällä Hengellä. Ja hän puhkesi puhumaan suurella äänellä ja sanoi: "Siunattu sinä vaimojen joukossa, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä! Ja kuinka minulle tapahtuu tämä, että minun Herrani äiti tulee minun tyköni? Sillä katso, kun sinun tervehdyksesi ääni tuli minun korviini, hypähti lapsi ilosta minun kohdussani. Ja autuas se, joka uskoi, sillä se sana on täyttyvä, mikä hänelle on tullut Herralta!" Ja Maria sanoi: "Minun sieluni suuresti ylistää Herraa, ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, vapahtajastani; sillä hän on katsonut palvelijattarensa alhaisuuteen. Katso, tästedes kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi. Sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria, ja hänen nimensä on pyhä, ja hänen laupeutensa pysyy polvesta polveen niille, jotka häntä pelkäävät. Hän on osoittanut voimansa käsivarrellaan; hän on hajottanut ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämessään. Hän on kukistanut valtiaat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset. Nälkäiset hän on täyttä-

nyt hyvyksillä, ja rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois. Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin, muistaaksensa laupeuttaan. Abrahamia ja hänen siementänsä kohtaan iankaikkisesti, niinkuin hän on meidän isillemme puhunut. "Ja Maria oli hänen tykönänsä noin kolme kuukautta ja palasi jälleen kotiinsa. Mutta Elisabetin synnyttämisen aika tuli; ja hän synnytti pojan. (Luuk 1: 24-67)

Sinun silmissäsi arvokas

Anna Herra minulle oikealla tavalla kiitollinen ja elämäni arvostava asenne. Auta minua näkemään itseni armahdettuna ja sinun silmissäsi arvokkaana. Anna minun uskoa, että arvoni ei ole omissa suorituksissani, vaan siinä, että olet luonut minut ainutlaatuiseksi. Ei ole toista samanlaista.

Anna anteeksi ylpeyteni ja kateuteni, jotka niin hanakasti istuvat minussa kiinni. Anna minun nauttia toisten lahjoista ja vakuuttua, että ne eivät ole minulta pois, vaan myös minulle. Auta kehittämään iloisella mielellä itsessäni niitä puolia, jotka heijastavat jotain hyvää.

Opeta minua ottamaan vastaan palautetta, ota katkerat ajatukset pois sydämestäni. Tuo sinne Henkesi voima, luovuus ja ilo kaikista kauniista.

Nimim. Pisara

VESA

Luterilainen - Lastenosasto

KEVÄT 2011

“Älkää peljästykö. Te etsitte Jeesusta Nasaretilaista, joka oli ristiinnaulittu. Hän on noussut ylös, ei hän ole täällä. Katso, tässä on paikka, johon he hänet panivat.” (Lue Mark.16:1-8!)

Miksi Jeesus kuoli?

Pastorin kirje

Pitkänäperjantaina muistamme sitä, että Jeesus kuoli. Miksi niin tapahtui? Raamatunkertomukset puhuvat siitä, kuinka häntä pilkattiin, syytettiin ja tuomittiin väärin, hänet pakotettiin kantamaan ristiään. Viimein hänet naulittiin ristille.

Kaikki tämä on totta. Mutta Jeesus ei kuollut vain siksi, että monet tuoloin eläneet ihmiset tekivät vääryyksiä. Hän kuoli myös meidän kaikkien syntiemme tähden. Mitä synty sitten on? Se on riitelemistä, pahoja puheita, toisten tavaroiden ottamista, tottelemattomuutta isää ja äitiä kohtaan. Myös Jumalan sanan halveksiminen on syntiä. Kaiken tämän perustana on perisynty, nimittäin se, että kukaan ihminen ei voi täyttää Jumalan käskyjä. Sinäkin olet tehnyt syntiä. Näin Jeesus kuoli myös siksi, että sinulla on pahoja tekoja.

Jeesuksen kuolemalla oli aivan erityinen tarkoituksensa. Jumalan laki vaatii rangaistusta niille, jotka ovat rikkoneet lain. Jeesus tuli meidän ja kaikkien ihmisten sijaiseksi. Hän kantoi meidän syntimme ruumiissaan ristinpuuhun. Hän kärsi sen rangaistuksen, jonka me olimme synneillemme ansainneet.

Jeesuksen kuolema oli sovituskuolema. Hänen kuolemansa hankki syntien anteeksiantamuksen koko maailmalle. Nyt evankeliumi julistaa tämän ilosanoman jokaiselle uskottavaksi. Pietari oli kieltänyt Jeesuksen, ja hän sai anteeksi kieltämisensä. Oli paljon niitä, jotka olivat vaatineet Jeesusta ristiinnaulittavaksi. He saivat kuulla siitä, että Jeesus oli kuollut heidänkin syntiensä tähden. Sinun mieltäsi voi painaa yksi ja toinen asia, jossa olet tehnyt väärin. Jeesuksen kuolemassa ovat sinunkin syntisi annetut anteeksi. Näin on Jeesuksen kuolema arvokas asia. Hän on vuodattanut verensä syntiemme sovituksiksi. Pitkäperjantai on tämän asian erityinen juhlapäivä. Tätä Vapahtajan työtä muistamme kyllä jokaisena päivänämme. Samalla muistamme sitä, että pääsiäisen ilosanoma, Jeesuksen ylösnousemus, osoittaa, että hän myös voitti synnin vallan ja avasi meille tien taivaaseen.

Kimmo Närhi

Lusikoita ja pikkuoravia

Oskari on pikkuveljensä kanssa kyselytuulella. “Äiti, miten lusikoita tehdään?” he utelevat keittoa syödessään. “Siihen tarvitaan terästä, se on tarpeeksi kovaa ja kestävä ainetta”, äiti vastaa. “Tehtaassa teräs sulatetaan. Siitä tulee vähän kuin kuumaa taikinaa, josta tehdään ohuita levyjä. Kun teräslevyt jäähtyvät, niistä tulee kovia. Levyistä painetaan lusikan muotoisia paloja irti, vähän kuin piparkakkutaikinasta pipareita. Lusikoita muotoillaan ja hiotaan ja sitten ne laitetaan pakkauksiin ja viedään kauppoihin, mistä niitä voi käydä ostamassa”, kuvailee äiti.

Pojat jatkavat utelua hihitellen: “Entä miten niitä lusikkatehtaita tehdään? Miten kattolamppuja tehdään? Miten jääkaappeja tehdään? Miten oravia tehdään?” Pojat jäävät seuraamaan kuusen rungolla kiiruhtavia oravia. “No, oravia ei voi samalla tavalla tehdä”, äiti sanoo veikeän näköisenä. “Ei ole mitään oravataikinaa, josta voisi muovailia oravia.” “Mutta muovioravia voi”, Oskari tietää. “Mutta muoviset oravat eivät olekaan oikeita ja eläviä”, äiti sanoo. “Oikeat eläimet ja kasvit ja me ihmisetkin ollaan eläviä. Taivaan isä on luonut meidät sellaisiksi. Lusikat ja lamput ja jääkaapit taas eivät ole eläviä. Ne eivät voi itse edes lisääntyä, vaan niitä pitää ihmisen aina tehdä uusia.

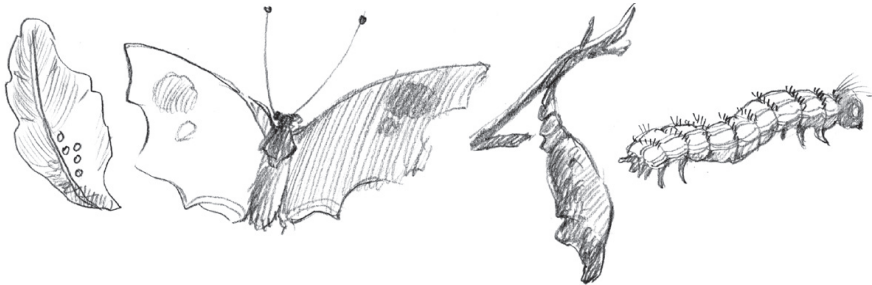
Kasvit ja eläimet ja ihmiset osaavat lisääntyä, niitä ei kukaan ihminen voi tehdä mistään taikinasta ja paistaa uunissa valmiiksi. Monet kasvit lisääntyvät sillä tavalla, että niihin kasvaa hedelmiä, johon tulee siemeniä, ja niistä siemenistä voi sitten kasvaa uusia kasveja.

Ja saahan ihmisvauvakin alkunsa isän ja äidin siemenistä. Ihmisille on annettu vielä viisautta, että osataan suunnitella ja tehdä niitä lusikoita ja lusikkatehtaita. Taivaan isä on sillä tavalla ihmeellisesti kaiken järjestänyt.” “Mutta kerro äiti vielä miten perhosia syntyy”, pyytää Oskari.

Sinäkin voit jonkun isomman kanssa muistella, millä tavalla maailmaan tulee uusia perhosia. Siinä tapahtuukin monta jännittävää muutosta.

Kevätauringon valosta iloiten,

Outi-täti

Getsemanen puutarha

Getsemane on Öljymäen rinteellä sijaitseva puutarha. Sen nimi heprean kielellä tarkoittaa öljykuurnaa. Jeesus ja hänen opetuslapsensa olivat usein kokoon-tuneet sinne. Siellä kasvoi komeita öljypuita. Ne voivat viljeltyinä olla jopa kymmenen metrin korkuisia. Jalo puu uudistaa itseään alati ja voi tulla hyvin vanhaksi. Kerrotaan, että puu voi tulla 2000 vuoden ikään. Siitä on siten tullut vanhurskaan ihmisen onnen vertauskuva. Psalmissa sanotaan: “Mutta minä olen kuin viheriöitsevä öljypuu Jumalan huoneessa, minä turvaan Jumalan armoon aina ja iankaikkisesti.” (Ps 52:10)

Aina viheriöiviin öljypuun vesoihin verrataan lapsia. “... niin kuin öljypuun vesat ovat sinun lapsesi sinun pöytäsi ympärillä.” (Ps. 128:3) Öljypuut tuottivat, ja tuottavat edelleenkin, hyvin tärkeää oliiviöljyä, jota öljypuristimissa valmistui öljymarjoista ja lisäksi saatiin puusta arvokasta rakennusainesta esim. tempelin käyttöön. (1Kun.6:23-33)

Öljymäellä ja Getsemanen puutarhalla on tärkeä merkitys evankeliumin tapahtumissa.

Raamattu kertoo: “Ja veisattuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle. Silloin Jeesus sanoi heille: “Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun; sillä kirjoitettu on: ‘Minä lyön paimenta, ja lauman lampaat hajotetaan.’ Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan.

Jeesus rukoilee Getsemanessa ja enkeli tulee vahvistamaan häntä.

Niin Pietari sanoi hänelle: “Vaikka kaikki loukkaantuisivat, en kuitenkaan minä.” Jeesus sanoi hänelle: “Totisesti minä sanon sinulle: tänään, tänä yönä, ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät.” Mutta hän vakuutti vielä lujemmin: “Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, en sittenkään minä sinua kiellä.” Ja samoin saivat kaikki muutkin.

Pietarille erikoisesti Herra sanoi käyttäen hänen toista nimeään: “Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niin kuin nisuja; mutta minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään. Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi.”

Tämän hyvin vakavan varoituksen olisi pitänyt saada Pietari nöyräksi,

mutta niin ei tapahtunut. Sellaisia me ihmiset luonnostamme olemme, ylpeitä ja itseemme tyytyväisiä, vaikka Jumalan sanassa neuvotaan: “Samoin te nuoremmat, olkaa vanhemmille alamaiset ja pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä: “Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.”

Kun Jeesus tuli opetuslasten kanssa Getsemane –nimiselle maatilalle, hän sanoi heille: “Istukaa tässä, sillä aikaa kuin minä menen ja rukoilen tuolla.” Ja hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa; ja hän alkoi murehtia ja tulla tuskaan. Silloin hän sanoi heille: “Minun sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti; olkaa tässä ja valvokaa minun kanssani.” Ja hän meni vähän edem-

Jeesus tapasi opetuslapsensa nukkumasta.

mäksi, lankesi kasvoilleen ja rukoili sanoen: "Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta pois tämä malja; ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä."

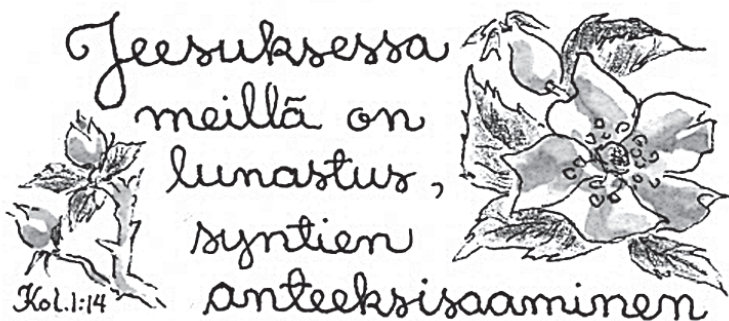
Ja hän tuli opetuslasten tykö ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Niin ette siis jaksaneet yhtä hetkeä valvoa minun kanssani! Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko."

Vielä kaksi kertaa Vapahtaja kävi heitä herättämässä rukoiltuaan ahdistuksen keskellä kuten aikaisemminkin. Hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä hänen suuressa tuskassaan. Ja hänen hikensä oli niin kuin

veripisarat, jotka putosivat maahan.

Kun Jeesus kolmannen kerran tuli opetuslastensa luokse ja tapasi heidät taas nukkumasta – murheen tähden heidän silmänsä olivat käyneet kovin raukeiksi eivätkä he tienneet, mitä hänelle vastaisivat – Jeesus sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Katso, hetki on lähellä, ja Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin. Nouskaa, lähtekäämme; katso, se on lähellä, joka minut kavaltaa." Ja katso, hänen vielä puhuessaan tuli Juudas, yksi niistä kahdestatoista, ja hänen kanssaan lukuisa joukko ylipappien ja kansan vanhinten luota miekat ja seipäät käsissä.

EP

Danielin ystävät tulisessa pätsissä

Kun Daniel oli selittänyt kuningas Nebukadnessarin unen, kuningas sanoi Danielille: "Totisesti on teidän Jumalanne jumalien Jumala ja kuningasten herra ja se, joka paljastaa salaisuudet; sillä sinä olet voinut paljastaa tämän salaisuuden." Sitten kuningas korotti Danielin ja antoi hänelle paljon

suuria lahjoja ja asetti hänet koko Baabelin maakunnan herraksi ja kaikkien Baabelin viisaitten ylimmäiseksi päämieheksi.

Danielin anomuksesta kuningas antoi Sadraakin, Meesakin ja Abednegon hoitoon Baabelin maakunnan hallinnon. Mutta Daniel jäi kuninkaan hoiviin.

***

Kuningas Nebukadnessar teetti val-tavan suuren kultaisen kuvapatsaan. Se pystytettiin Baabelin maakuntaan. Sit-ten hän lähetti kokoamaan kaikki tärke-ät satraapit ja maakuntien virkamiehet, että he tulisivat sen kuvapatsaan vih-kiäisiin. Kaikki tärkeät ihmiset ko-koontuivat kultaisen kuvapatsaan luo. Silloin kuuluttaja huusi voimallisesti, että kaikkien pitäisi heti, kun kuulevat kaikenlaisten soittimien äänen, kumartaen rukoilla kultaista kuvapatsasta. Mutta joka ei lankea maahan ja kumarra, se heitetään sillä hetkellä tuliseen pätsiin.”

Mutta kohta kuninkaan eteen astui kaldealaisia miehiä syyttämään juutalaisia. He sanoivat Nebukadnessarille, että Sadrak, Meesak ja Abednego eivät ole totelleet kuninkaan käskyä.

Silloin Nebukadnessar vihan vim-massa käski tuoda Sadrakin, Meesakin ja Abednegon eteensä. Kuningas uhkasi heitä ja vaati heitä heti kumartamaan patsasta, kun soittimista kuuluu ääni. Ja vielä hän toisti, että heidät heitettäisiin tuliseen pätsiin. Kuningas sanoi: “ ja kuka on se jumala, joka pelastaa teidät minun kädestäni?”

Sadrak, Meesak ja Abednego vastasivat kuninkaalle: "...jos niin käy, voi meidän Jumalamme kyllä pelastaa meidät tulisesta pätsistä, ja hän pelastaa myös sinun kädestäsi, kuningas. Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi emmekä kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt.”

Silloin Nebukadnessar tuli kiukkua täyteen. Hän käski, että pätsi oli kuumennettava seitsemän kertaa kuumem-

maksi kuin tavallisesti. Ja hän käski sotajoukkonsa vahvimpien miesten sitoa nämä miehet ja heittää heidät tuliseen pätsiin. Koska pätsi oli niin kovin kuumennettu, tappoi tulen liekki ne miehet, jotka veivät ylös Sadrakin, Meesakin ja Abednegon.

Silloin kuningas Nebukadnessar hämmästyti ja sanoi hallitusmiehilleen: “Emmekö heittäneet kolme miestä sidottuina tuleen?” Hän jatkoi: “Katso, minä näen neljä miestä kävelevän vapaina tuleessa, eivätkä he ole vahingoittuneet, ja neljäs on näöltänsä niin kuin jumalan poika.” Silloin Nebukadnessar meni tulisen pätsin aukolle ja sanoi: “Sadrak, Meesak ja Abednego, te korkeimman Jumalan palvelijat, astukaa ulos ja tulkaa tänne.” Sadrak, Meesak ja Abednego astuivat silloin ulos tulesta.

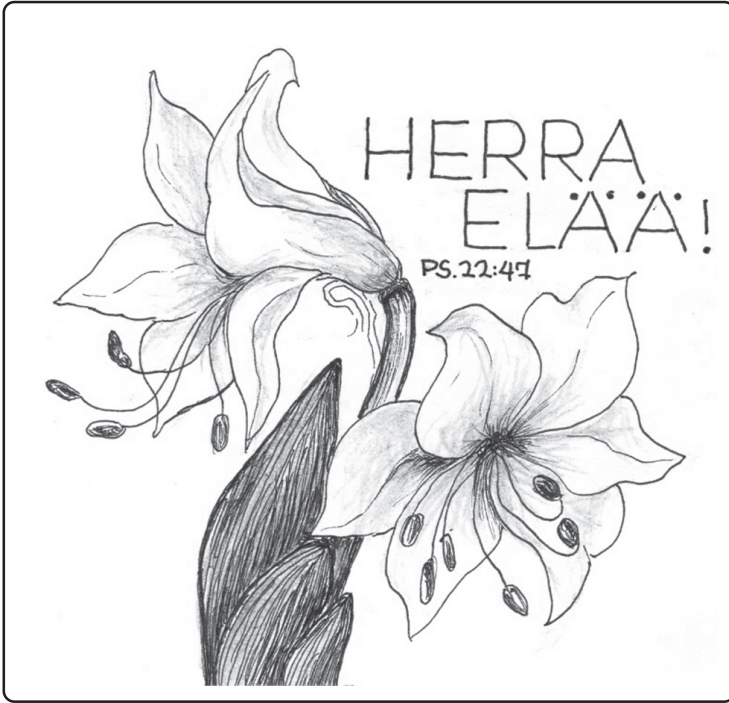
Ja kaikki kuninkaan hallitusmiehet kokoontuivat ja näkivät, ettei tuli ollut voinut tehdä mitään vahinkoa näille miehille. Silloin Nebukadnessar sanoi: “Kiitetty olkoon Sadrakin, Meesakin ja Abednegon Jumala, joka lähetti enkelinsä ja pelasti palvelijansa, jotka häneen turvasivat eivätkä totelleet kuninkaan käskyä, vaan antoivat ruumiinsa alttiiksi, ennemmin kuin palvelivat ja kumartaen rukoilivat muuta jumalaa kuin omaa Jumalaansa.

Ja kuningas kielsi ankarasti pilkkamasta näiden miesten Jumalaa. Ja vielä hän sanoi: “ Ei ole muuta jumalaa, joka niin voi pelastaa kuin tämä.”

Sitten kuningas asetti Sadrakin, Meesakin ja Abednegon suureen valtaan Baabelin maakunnassa.

JATKU

VÄRITÄ TÄMÄ KUVA!

KAKSI ISÄÄ

Kun olin lapsi, äitini muisteli ker-
ran tapahtumaa omasta nuoruudesta.

Hän kasvoi suuressa sisarusar-
jassa, lapsia oli ollut yhdeksän, heistä
kolme poikaa oli kuollut pieninä. Elä-
mä oli kovaa, mutta Jumalaan turvat-
tiin. Lähes kaikki lapset olivat jo
päässeet oman elämän alkuun, vain
nuorin oli vielä vanhempien hoidossa.
Hän oli Kalle Jalmari.

Kalle oli 13 vuotta vanha, kun per-
heen äiti kuoli. Hautajaisten jälkeen
joku naapureista surkutteli Kallea ja

ihmetteli, miten orpo poika tulisi toi-
meen, kun äiti oli kuollut. Tähän poika
reippaasti vastasi: "Onpa kaksi isää."
Tällä hän halusi sanoa, että Jumala ei
ole häntä hyljännyt vaan pitää huolen
vastakin.

Niin mekin saamme ajatella. Jumala
on meidän rakas Isämme, hän pitää
meistä huolen kaikissa elämän vaiheis-
sa. Hän on meidät luonut ja lunastanut
Poikansa kalliilla verellä. Hän hoitaa
meitä myös salliessaan koettelemuksia
ja kuljettaa perille taivaan kotiin.

TM

Lutherin kehotus ehtoollisen nauttimiseen

Rakkaat kristityt. Leirimme aiheena ovat kirkon tuntomerkit. Tänään käsittelen niistä ehtoollista. Näkökulmana aiheeseen on Martti Lutherin kehotus ehtoollisen nauttimiseen. Uskonpuhdistuksen kirkkona meillä on erityistä syytä kuunnella, mitä Lutherilla on tästä aiheesta sanottavana. Käsittelen aihettamme tänään erityisesti sen pohjalta, mitä Luther on kirjoittanut Isossa Katekismuksessaan. Luther on sanonut asiat usein hyvin osuvasti, joten lainaan esityksessäni aika pitkiäkin otteita hänen opetuksestaan.

Taustaa

Lutherin ehtoollisteologia on hyvin syvällistä. Sille on tyypillistä toisaalta yhtä aikaa selkeät rajanvedot väärinkäyttöksiin ja harhakäsityksiin nähden ja jämmäkkä oikeasta ehtoollisopista kiinni pitäminen, toisaalta taas syvästi sielunhoidollinen ote. Luther pohjaa ehtoollisopetuksensa vankasti ehtoollisen asetussanoihiin. Raamatun pohjalta hänen ehtoollisteologiansa on hioutunut timantinkirkkaaksi suuren sisäisen ja ulkoisen paineen alaisena.

Sisäisen paineen ehtoollisen oikeaan ymmärtämiseen sai aikaan Lutherin jatkuva kamppailu oman syntisyytensä kanssa. Kun hän kirjoittaa

ehtoollisen voimasta ja hyödystä, voi uskoa hänen kirjoittaneen myös itselleen. Lutherin kirjoituksista näkyy, kuinka rakkaaksi Herran säätämä armon ateria oli hänelle tullut. Lutheria vaivasi syvä tunto omasta arvottomuudestaan, ja siihen hän etsi apua ehtoollisen sakramentista. Hänen oli vaikea uskoa, että Jumala voisi olla hänen kaltaiselleen syntiselle armollinen. Sisäinen hätä pakotti hänet palaamaan uudestaan ja uudestaan ehtoollisen asetussanojen lupauksiin: “Teidän edestänne annettu ja vuodatettu syntien anteeksiantamiseksi”. Siksi hänen kirjoituksiaan leimaa ehtoollisen armoluonteen korostus. Luther todella ymmärsi niitä, jotka pelkäävät tulla ehtoolliselle omien syntiensä takia, ja osasi siksi lohduttaa heitä.

Ulkoisia paineita Lutherille loi uskonpuhdistuksen aikana käyty kiista ehtoollisen luonteesta. Jo varhaisessa vaiheessa uskonpuhdistuksen aikana alkoi esiintyä käsityksiä, joiden mukaan Kristus ei ole todellisesti läsnä siunatuissa ehtoollisaineissa ehtoollista vietettäessä. Pahimmillaan ehtoollista pidettiin pelkkänä Jeesuksen kuoleman vertauskuvallisena muisteluna. Tämäntyyppiset käsitykset saivat paljon kannatusta ja Luther joutui taistelemaan niitä vastaan elämänsä loppuun

asti. Erityisesti erimielisyyksistä ehtoolliskysymyksessä alkoi reformoitujen kirkkojen erkaantuminen luterilaisista. Näiden kiistojen vuoksi Luther painottaa opetuksessaan paljon ehtoollisen asetussanojen yksinkertaista, kirjaimellista merkitystä ja siihen sisältyvää lohduttavaa varmuutta.

Perusta kehotukselle: Ehtoollisen sakramentin olemus ja hyöty

Ehtoollisen olemus

Lutherin kehoitus ehtoollisen nauttimisesta perustuu oikeaan ymmärrykseen siitä, mitä ehtoollinen on. Kuten äsken totesin, hän perustaa opetuksensa ehtoollisesta ehtoollisen asetussanoihin. Siksi hän aloittaa ehtoollisopetuksensa Isossa Katekismuksessa niillä:

Herramme Jeesus Kristus, sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsillensa ja sanoi: Ottakaa ja syökää, tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan. Tehkää se minun muistokseni. Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen, kiitti ja antoi opetuslapsillensa ja sanoi: Ottakaa ja juokaa tästä kaikki; tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka teidän edestänne vuodatetaan syntien anteeksiantamukseksi. Niin usein kuin te siitä juotte, tehkää se minun muistokseni.

Asetussanojen pohjalta Luther opettaa ehtoollisen olemuksesta näin:

Mitä siis on alttarin sakramentti? Se on Herran Kristuksen tosi ruumis ja veri leivässä ja viinissä ja niihin sisältyvinä, leivässä ja viinissä, jotka Kristus on sanallaan käskenynt meidän kristittyjen syödä ja juoda.

Lutherin määritelmissä korostuu kolme asiaa. Ne ovat Kristuksen todellinen, ruumiillinen läsnäolo ehtoollisleivässä ja -viinissä, Herran asetussanat ja käsky sekä kristittyjen syöminen ja juominen. Määritelmissä huomio kiinnittyy ehtoollisen olemukseen, siihen, mikä saa ehtoollisen aikaan sekä ehtoollisen oikeaan käyttöön ja hyötyyn.

Luther korostaa opetuksessaan Kristuksen todellista, ruumiillista läsnäoloa ehtoollisaineissa. Tämä on ehtoollisen pääsisältö. Se on armon ateria, jossa Kristus itse tulee kohtaamaan meidät syntien anteeksi antajana. Hän antaa oman ristillä riippuneen ruumiinsa ja vuotaneen verensä meille pantiksi ja vakuudeksi siitä, että juuri meidänkin syntimme ovat sovitettut. Niin kuin Kristuksen ruumiin ja veren läsnäolo ehtoollisessa on todellista, niin on myös meidän puolestamme tapahtunut lunastus todellinen. Yhtä varmasti kuin nautimme ehtoollisessa leivän ja viinin, yhtä varmasti Herra tarjoaa siinä meille anteeksiantamusta kaikista synneistämme. Tämän varmuuden tähden Luther ja kaikki muut luterilaiset ovat pitäneet tiukasti kiinni Kristuksen todellisesta läsnäolosta ehtoollisella. Tämä on erityisen tärkeää, koska kuten taustan selvittelyssä totesin, monet kristilliset ryhmittymät ovat uskonpuhdistuksen ajasta alkaen halunneet kiistää sen.

Ehtoollisen luonteen oikea ymmärtäminen on itsessään jo uskovalle kehoituksena ehtoollisen nauttimiseen. Kun ymmärrämme, mitä Pyhässä Ehtoollisessa saamme, synnyttää se jo meissä halua sen käyttämiseen sekä harrasta rakkautta sitä kohtaan.

Ehtoollisen varmuus on yksi niistä asioista, jotka erityisesti rohkaisevat ja kehottavat meitä tulemaan sille. Onko mitään parempaa kuin varmuus syntien anteeksiantamuksesta, joka koskee myös juuri minua? Kun ymmärrämme, että juuri tämä on Herran Pyhässä Ehtoollisessa tarjolla, eikö se ole suurin mahdollinen kannustin tulla ehtoolliselle?

Varmuuden lähteenä Luther korostaa Kristuksen sanaa. Hän viittaa nimenomaan ehtoollisen asetussanoihin. Sana on se, joka saa aikaan sakramentin. Kristus on varmasti läsnä ehtoollisessa oman sanansa, asetuksensa perusteella. Luther lainaa kirkkoisä Augustinuksen määritelmää: "Kun sana liittyy aineeseen, syntyy sakramentti". Jeesuksen asetus, hänen sanansa, on varma. Niinpä myös ehtoollisessa on varmasti se, mitä Kristuksen sana lupaa ja tarjoaa.

Kun ymmärrämme, että ehtoollinen perustuu Kristuksen sanaan, meidän on helppo vastata eräisiin kysymyksiin, joita ihmiset jo Lutherin aikana miettivät ja jotka varmaankin askarruttavat monia ihmisiä myös nykyään. Joillakin tällaiset epäilykset saattavat vähentää rohkeutta osallistua ehtoolliselle, joten niitä on siksi hyvä käsitellä. Onko ehtoollinen oikea, jos sen toimittaja tai nauttija on jollain tavoin kelvoton? Mitä jos pastori tai ehtoollisvieras onkin epäuskoinen, onko Kristus silloinkin todellisesti läsnä? Luther vastaa:

Vaikka ehtoollisen ottaa vastaan tai sen jakaa täysi heittiö, hän ottaa vastaan oikean sakramentin eli Kristuksen ruumiin ja veren. Tässä suhteessa hän ei yhtään eroa siitä, joka toimittaa sen kaikkein kelvollisimmin. Ehtoollinen ei näet nojaa ihmisen pyhyyteen, vaan Jumalan sanaan. Ei yksikään pyhä maan päällä, eipä edes kukaan taivaan enkeleistä pysty tekemään leipää ja viiniä Kristuksen ruumiiksi ja vereksi. Yhtä mahdotonta on muuttaa Kristuksen ruumista ja verta joksikin muuksi, vaikka sitä käytettäisiinkin väärin. Sillä asetussana,

joka on tehnyt leivän ja viinin sakramentiksi, ei muutu ihmisen persoonan eikä epäuskon tähden vääräksi. Eihän Kristus sano: "Jos uskotte tai olette kelvollisia, saatte minun ruumiini ja vereni", vaan: "Ottakaa, syökää ja juokaa, tämä on minun ruumiini ja vereni", sekä: "Tehkää se", nimittäin se, minkä minä nyt teen, asetan, annan teille ja käsken ottaa vastaan. Tämä merkitsee: "Riippumatta siitä, oletko kelvoton vai kelvollinen, saat tässä Kristuksen ruumiin ja veren. Sen vaihtaa sana, joka tulee leipään ja viiniin." Ymmärrä tämä ja pidä se hyvin mielessäsi, sillä nämä sanat ovat meidän perustuksemme, turvamme ja puolustuksemme kaikkia niitä harhoja ja eksytyksiä vastaan, jotka suinkin ovat meidät kohdanneet tai ehkä vielä tulevat kohtaamaan.

Näin meidän ei tarvitse ollenkaan epäillä, onko ehtoollinen oikea, kun se vain on toimitettu Kristuksen asetuksen mukaan.

Ehtoollisen nauttimiseen kehoittaa sakramentin olemus: Kristuksen varma, todellinen läsnäolo asetussanojen mukaan, joka ei riipu meidän kelvollisuudestamme.

Ehtoollisen voima ja hyöty

Sitten ehtoollisen olemuksen ja perustan jälkeen Luther siirtyy käsittelemään sen voimaa ja hyötyä. Miksi kristityt käyvät ehtoollisella? Luther kirjoittaa:

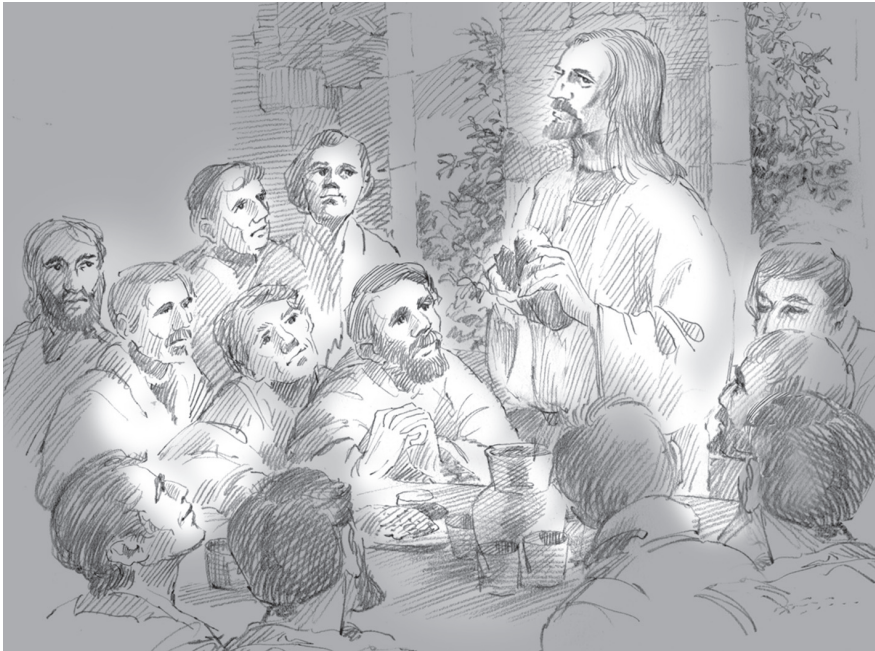
Menemme ehtoolliselle ottaaksemme siinä vastaan aarteen, jonka välityksellä ja jossa me saamme syntien anteeksiantamuksen. Miksi näin tapahtuu? Siksi, että nuo sanat ovat siinä ja antavat sen meille. Kristus

näet käskee minun syödä ja juoda sitä varten, että omistaisin sakramentin ja että se hyödyttäisi minua varmana panttina ja merkinä, ja vielä enemmän: juuri sen hän on minun hyväkseni asettanut syntiäni, kuolemaani ja kaikkea onnettomuuttani vastaan.

Luther opettaa, että Ehtoollisen suuri hyöty on se, että se antaa synnit anteeksi ja vahvistaa uskoa. Ehtoollinen on sielun ravinto, hengellistä ruokaa, joka ravitsee uutta, hengellistä ihmistä. Me olemme uudestisyntyneet kasteessa uuteen hengelliseen elämään. Kuitenkin tämän uuden ihmisen rinnalle jää vielä syntinen luonto, jota nimitetään vanhaksi ihmiseksi ja lihaksi. Se haittaa pahasti kristittyä elämistä. Se saattaa meidät kiusaukseen ja saa meidät rikkomaan Jumalan käskyjä. Lisäksi paholainen ja epäuskoinen maailma asettavat uskovalle monenlaisia kiusauksia. Meitä yritetään kaikin tavoin saada lankeamaan pahaan ja luopumaan uskosta. Usein ristiriita Jumalan hyvän tahdon ja pahan houkutusten välillä on vaikea. Hyvään pyrkiminen ja syntiä vastaan taistelemineen on raskasta. Kaiken tämän keskellä ehtoollinen on annettu vahvistamaan uutta ihmistä. Siitä saamme uutta voimaa sekä lohdutusta ja virvoitusta taistelun keskellä. Hyvästä syystä seurakunta kutsutaan usein ehtoolliselle Jeesuksen sanoilla: "Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon."

Luther kuvaa ehtoollisen hyötyä vielä näin:

"Teidän edestänne annettu ja vuodatettu". Sillä siinä sinulla on molemmat: että se on Kristuksen ruumis ja veri ja että se on sinun omaksesi an-

nettu aarre ja lahja. Kristuksen ruumis taas ei voi milloinkaan olla turha ja vailla vaikutusta, niin ettei se saisi mitään aikaan eikä siitä olisi mitään hyötyä.

Näin ehtoollisen hyödyn käsittäminen on meille kehotuksena sen nauttimiseen.

Ehtoollisen nauttimiseen kehoittaa ehtoolliseen liittyvä voima ja hyöty: Ehtoollinen on asetettu sitä varten, että siinä meille tarjotaan syntien anteeksiantamus, varma apu kaikkea syntiä, onnettomuutta ja kuolemaa vastaan.

Ehtoollisen oikea nauttiminen edellyttää uskoa

Luther kirjoittaa summaten näin: *Näin olemme selittäneet itse ehtoollisen sakramentin, nimittäin sen ole-*

muksen ja sen tuottaman hyödyn. Vielä meidän on katsottava, millainen henkilö voi ottaa tuon voiman ja hyödyn vastaan. Se voidaan ilmaista samalla tavoin aivan lyhyesti, kuten aiemmin kasteesta puhuttaessa ja usein muusakin yhteydessä. Ehtoollisen voiman ja hyödyn saa jokainen, joka uskoo sen, mistä sanat kertovat ja mitä ne antavat. Eihän niitä ole opetettu eikä julistettu kiville eikä kannoille, vaan niille, jotka kuulevat nämä sanat. Heille Kristus sanoo: "Ottakaa ja syökää" jne. Koska hän antaa ja lupaa siinä syntien anteeksiantamuksen, se voidaan ottaa vastaan vain uskolla. Hän itse vaatii tällaista uskoa lausuessaan sanat: "Teidän edestänne annettu" ja teidän edestänne vuodatettu". Nämä Kristuksen sanat tarkoittavat: Sitä varten minä annan tämän teille ja käsken

teidän syödä ja juoda, että te puolestanne ottaisitte sen vastaan ja nauttisitte sen. Joka suostuu kuulemaan nämä sanat ja uskoo ne tosiksi, hän saa, mitä ne lupaavat. Se taas, joka ei usko, ei saa mitään. Turhaan sellainen, joka ei tahdo tuota pelastavaa hyvää nauttia, antaa ojentaa itselleen ehtoollisen. Aarrearkku on aivan auki. Se on kannettu jokaisen oven eteen, pantu joka pöytään. Mutta sinun on myös otettava ehtoollinen vastaan ja ajateltava, että se varmasti on se, mistä sanat sinulle puhuvat.

Ehtoollinen on meille hyödyksi silloin, kun nautimme sen uskoen Kristuksen lupauksen sanan. Kehotus ehtoollisen nauttimiseen on samalla kehoitus uskomaan siihen liittyvä lupaus. Se lupaus on varmasti annettu myös meille ja jokainen saa uskoa sen. Myös epäuskoiselle ehtoollisen suuret lahjat ovat tarjolla ja myös epäuskoiset nauttivat Kristuksen todellisen ruumiin ja veren, mutta se ei hyödytä heitä mitenkään vaan on päinvastoin vahingoksi. Paavali kirjoittaa: "Joka syö ja juo erottamatta Herran ruumista muusta, syö ja juo tuomiokseen." Mutta jokaiselle, joka ei torju niitä epäuskossa, armon aarteet ovat ehtoollisessa varmasti tarjolla syntien anteeksi saamiseksi.

Kehotus ehtoollisen nauttimiseen on samalla kehoitus uskoa siihen liittyvät ihanat lupaukset.

Kehotus ehtoollisen nauttimiseen

Edeltävän ehtoollisen olemuksen ja hyödyn käsittelyn jälkeen Luther siirtyi varsinaiseen kehoitukseen.

Näin asia on. Oikeat kristityt pitävät ehtoollista suuressa arvossa. Itse heidän on määrä itseään kannustaa ja

suorastaan tunkea sitä nauttimaan. Aiomme kuitenkin puhua tästä asiasta vielä jonkin verran. Tarkoituksemme on antaa lisäkannustusta oppimattomille ja heikoille ihmisille, jotka kuitenkin mielellään haluaisivat olla kristittyjä. Heidät on saatava miettimään, mistä syystä ja minkä hädän ajamana heidän on mentävä ehtoolliselle. Kuten ei yleensäkään niin ei myöskään uskoa, rakkautta ja kärsivällisyyttä koskevissa asioissa riitä pelkkä opetus eikä tietojen jakaminen, vaan ihmisiä on sen lisäksi joka päivä kehotettava. Ehtoollisestakin on välttämättä saarnattava, etteivät ihmiset väsyisi eivätkä kyllästyisi. Tiedämmehän me ja tunnemme, miten Perkele jatkuvasti vastustaa ahkeraa ehtoollisella käymistä ja kaikkea muutakin kristillisyyden harjoitusta. Hän pyrkii hätyyttämään ja ajamaan siitä eroon niin monta ihmistä kuin suinkin voi.

Vaikka meillä on oikea ymmärrys ehtoollisen sakramentin olemuksesta ja hyödyistä sekä usko sen lupauksiin, tarvitsemme silti kehoitusta ehtoollisen nauttimiseen. Ihmissydän on sellainen, että vaikka tiedämme, miten asia on, tarvitsemme silti rohkaisua, ettei opittu jäisi meille pelkäksi pään tiedoksi, vaan siirtyisi osaksi uskonelämäämme ja toimintaamme.

Jumalan käsky

Luther aloittaa kehoituksen ehtoollisen nauttimiseen vetoamalla Herran käskyyn.

Ensimmäkin meillä on selvä teksti, Kristuksen sana: "Tehkää se minun muistokseni." Tämä sana käskää ja määrää meitä. Se velvoittaa jokaista, joka tahoo olla kristitty, nauttimaan ehtoollista.

Näin Lutherin mukaan Jeesuksen sanat velvoittavat uskovan käymään ehtoollisella. Kristus on antanut tämän käskyn motivoitakseen meitä ehtoollisen nauttimiseen, jota niin kipeästi tarvitsemme. Sanat “tehkää se minun muistokseni” ja “niin usein kuin te siitä juotte” edellyttävät, että nautimme ehtoollista emmekä halveksi sitä niin, että jätämme siinä tarjolla olevat suuret lahjat käyttämättä.

Mitään tarkkoja, lakimaisia rajoja Luther ei kuitenkaan aseta sen suhteen, milloin ja miten usein ehtoollista on nautittava. Hän kirjoittaa:

Kukin tekköön sen milloin ja missä tahtoo tilaisuuden ja tarpeen mukaan. Sitä ei ole sidottu mihinkään määrättyyn paikkaan eikä ajankohtaan.

Tässä tulee näkyviin Lutherin sielunhoidollinen ote. Hän kehottaa kutakin nauttimaan ehtoollista tarpeen mukaan, itsensä tähden, sisäisen tarpeen

ajamana, ei ulkonaisesta pakosta. Taustana on erityisesti uskonpuhdistuksen myötä väistynyt roomalais-katolinen käytäntö, joka esitti tarkkoja määräyksiä ehtoollisen nauttimisen taajuudesta ja ajankohdista.

Kuitenkin ne, jotka jättävät vapauden varjolla kokonaan käymättä ehtoollisella, ovat Lutherin mukaan kylmiä ja leväperäisiä. Heitä hän kehottaa tutkimaan itseään ja heräämään.

Jos tahtot olla kristitty, sinun on pidettävä tämä käsky kunniaassa ja aina sopivan hetken tullen sitä noudatettava. Käskyn on näet määrä saada sinut yhä uudelleen liikkeelle tutkimaan itseäsi sekä kyselemään mielessäsi: “Mikä ihmeen kristitty minä olen? Jos olisin oikea kristitty, pitäisihän minun edes vähän kaivata sitä, mitä Herrani on käsenyt minun tehdä.”

Hän kirjoittaa aikansa ihmisistä, jotka eivät ole käyneet ehtoollisella useampaan vuoteen ja moittii heitä an-

karasti. Hän sanoo heitä ehtoollisen halveksijoiksi, jotka eivät voi olla kristittyjä. Jos ehtoollinen jätetään kokonaan käyttämättä, vaarana on uskon menettäminen, sillä Jumalan armon ja armonvälineiden halveksiminen on raskas synti. Luther kirjoittaa:

Onhan näet aivan varmaa, että jokainen, joka tuolla tavoin välttää ehtoollista, tulee päivä päivältä kylmäkiskoisemmaksi eikä lopulta piittaa enää mistään.

Luther lausuu myös, että tuskinpa sellainen, joka ei vuoteen käy ehtoollisella, on kristitty. Tällaista ongelmaa esiintyy valitettavasti meidänkin keskuudessamme. Ihmiset jättävät seurakunnan tilaisuuksissa käymisen. Tämä on asia, johon seurakunnassa on puuttettava sen mukaan kuin on mahdollista. Lutherin käsitystä oikeasta asenteesta kuvaavat hyvin hänen sanansa: *“Meidän on käyttydyttävä sellaisen ihmisen tavoin, joka mielellään haluaisi suhteensa Jumalaan olevan kunnossa.”*

Ehtoollisen nauttimiseen kehoittaa Herran käsky: “Tehkää se minun muistokseni” ja “niin usein kuin te siitä juotte”. Samalla se varoittaa meitä laiminlyövästä ehtoollisen käyttä.

Jumalan lupaus ja ehtoollisen riippumattomuus meidän kelvollisuudestamme

Käskyn jälkeen seuraa kehotuksena ehtoollisen nauttimiseen lupaus. Nyt Luther puhuu erityisesti niille, jotka arastelevat ehtoolliselle tulemista oman syntisyytensä takia. Hän puhuu niille, jotka pelkäävät olevansa liian kelvottomia tulemaan ehtoolliselle. Heitä ajatellen hän kirjoittaa:

Näiden heikkojen ihmisten tulee käsittää tiedoista suurimmaksi se, ettei sakramentti ole meidän kelvollisuutemme varassa. Emmehän me sen vuoksi anna itseämme kastaa, että olemme kelvollisia ja pyhiä. Emme me myöskään sen vuoksi mene ripittäytymään, että olemme puhtaita ja synnittämiä. Päinvastoin, me teemme tämän kaiken juuri siksi, että olemme köyhiä, kurjia ja kelvottomia ihmisiä – –

Sen, joka mielellään haluaisi osakseen armon ja lohdutuksen, tulee itse kiirehtää itseään ehtoolliselle. Hän ei saa säikähtää kenenkään pelottelua, vaan hänen pitää lausua näin: “Kovin mielelläni olisin kelvollinen. Ehtoolliselle en kuitenkaan tule kelvollisuuteni varassa, vaan sinun sanasi ja käskyksi tähden, [Jeesus,] koska mielelläni olisin sinun opetuslapsesi. Kelvollisuuteni taas on mitä on.

Tässä on esimerkki Lutherin hienosta sielunhoidollisesta tyylistä. Luterilainen teologia ei tosiaankaan ole jotain kuollutta kirjatietoa, vaan se on läpeensä sielua hoitavaa ja aivan sykkii elämää. Luther palaa siihen, mistä puhuttiin aiemmin: ehtoollinen perustuu Kristuksen sanaan, ei ehtoollisen toimittajan tai nauttijan kelvollisuuteen. Sana on varma, ja ehtoollisessa on varmasti se, mitä se lupaa: syntien anteeksiantamus ja armo kaikkein kurjimmallekin. Meidän kelvollisuutemme on mitä on, mutta Jumalan lupaukset ovat varmat.

Luther kehottaa erityisesti miettimään asetussanoihin liittyvää lupausta, sanoja “Tämä on minun ruumiini, teidän edestänne annettu” ja “Tämä on minun vereni, teidän edestänne vuodatettu syntien anteeksiantamiseksi” ja

kehottaa jokaista lukijaa sisällyttämään myös itsensä teidän-sanaan. *“Kuten edellä sanoin”*, Luther kirjoittaa, *“näitä sanoja ei ole julistettu kiville eikä kannoille, vaan minulle ja sinulle.”*

Ne, jotka eivät usko, nauttivat sakramentin omaksi vahingokseen ja turmiokseen. Mutta Luther kirjoittaa:

Toisin on niiden laita, jotka tuntevat heikkoutensa, mielivät siitä vaapaaksi ja kaipaavat siihen apua. Heidän tulee pitää ehtoollista kallisarvoisena vastamyrkkinä, joka tuhoaa heissä itsessään olevan myrkyin. Tähän tarkoitukseen meidän on sitä käytettävä. Sinun on näet määrä saada tässä ehtoollisen sakramentissa Kristuksen suusta syntien anteeksi-antamus. Se sisältää ja tuo mukanaan Jumalan armon ja Hengen kaikkine lahjoineen. Se antaa turvaavan suojan ja voiman kuolemaa, Perkelettä ja kaikkea onnettomuutta vastaan.

Varoitukset oli tarkoitettu niille, jotka väheksyvät ehtoollista ja elävät epäkristillisesti. Niiden, jotka epäoivivat ja ovat arkoja omassatunnossaan, ei kuitenkaan pidä suhtautua ehtoollisen niin kuin se olisi jotain heille vahingollista, vaan *“päinvastoin sinun on ymmärrettävä, että se vasta onkin pelastavaa, lohdun tuovaa lääketä, joka auttaa sinua antamalla elämän sekä sielulle että ruumiille.”*

Ehtoollisessa on siis syntien anteeksiantamuksen lupaus meille kaikille. Siinä armon kaikki aarteet ovat tarjolla kaikkein heikoimmalle ja kelvottomimmallekin, ja Kristus kehottaa niitä nauttimaan.

Ehtoollisen nauttimiseen meitä kehottaa Herran lupaus, jonka varassa kurjinkin saa tulla ehtoolliselle.

Oma hätämme

Jumalan käsky ja lupaus kehottavat meitä nauttimaan ehtoollista. Sen lisäksi Lutherin mukaan on vielä kolmas asia, joka kehottaa siihen. Se on oma hätämme. Meidän hätätilamme takia Jumala on antanut käskynsä ja lupauksensa.

Luther kirjoittaa:

Kristus itse näet sanoo näin: “Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat.” (Matt. 9:12) Hän tarkoittaa niitä ihmisiä, joita synti, kuolemanpelko sekä lihan ja Perkeleen kiusaukset vaivaavat ja rasittavat. Jos siis mielesi on raskas ja tunnet heikkoutesi, mene luottavaisin mielin ehtoolliselle ja anna sen virvoittaa, lohduttaa ja vahvistaa itseäsi. Jos näet aikomuksesi on odottaa hetkeä, jolloin voisit kaikesta edellä mainitusta vapautuneena astua puhtaana ja kellovallisena ehtoolliselle, saat kyllä jäädä ikuisesti odottamaan.

Meitä siis vaivaavat jatkuvasti syntimme, monenlaiset pelot ja ahdistukset. Kun huomaamme tilamme, ehtoollinen tarjoaa meille siihen apua. Olemme sairaita, mutta Jumala on lääkärimme ja ehtoollinen hänen tarjoamansa lääke.

Oman syntisyyden lisäksi hätäämme lisää meitä ympäröivä syntinen maailma. Se tuottaa monenlaisia kiusauksia ja houkutusia. Lisäksi kristityt joutuvat usein kärsimään eriasteista vainoa uskonsa takia.

Maailman ja oman syntisyytemme lisäksi myös paholainen ahdistelee

uskovia. Luther kuvaa tilannetta:

Valehtelija hän on vietelläkseen sydämesi eroon Jumalan sanasta ja sokaistakseen sinut niin, ettet tuntisi hätääsi etkä pääsisi Kristuksen luo. Murhaaja hän on, yhtään elämän hetkeä hän ei tahtosi suoda sinulle. Jos vain näkisit, miten monta miekkaa, keihästä ja nuolta sojottaa joka hetki sinua kohti, niin sinä kyllä riemastuisit jokaisesta tilaisuudesta päästä nauttimaan ehtoollista.

Entä jos emme kuitenkaan koe ehtoolliselle ajavaa hätää ja synnintuntoa? Luther neuvoo silloin miettimään edellä kuvattuja asioita. Vaikka emme näkisikään niitä juuri sillä hetkellä selvästi omassa elämässämme, Raamattu todistaa silti, että nämä vaarat väijyvät aina uskovia. Jos emme tajua tilannettamme, juuri se on selvä merkki hätämme syvyydestä. Synti on silloin päässyt sokaisemaan meidät näkemästä omaa heikkouttamme. Mitä vähemmän tuntemme syntimme, sitä enemmän tarvitsemme ehtoollista ja evankeliumia. Kun tutkimme itseämme rukoillen, Raamatun sanan, hyvien, kristillisen neuvojen ja oikean opetuksen valossa, ymmärrämme tilanteemme, vaikka tunteet eivät heti seuraisikaan. Riittävästä katumuksen tunteesta ei pidä tehdä ehtoolliselle osallistumisen ja evankeliumin uskomisen ehtoa. Jumala kyllä pitää huolen siitä, että hän aikanaan antaa omilleen sellaisia tunteita kuin kuuluu. *“Kelvottomia ovat siis ainoastaan ne, jotka eivät tunne rikkomuksiaan eivätkä myönnä olevansa syntisiä”*, Luther kirjoittaa. Kun toimimme äsken kuvatulla tavalla, niin hänen mukaansa: *“Ymmärrät, että tarvitset ehtoollista kaikkein eniten juuri*

niiden syntien vastustamiseksi, joita et valittavasti pysty huomaamaan. Jumala antaa sinulle siinä armon tuntea syntisiä yhä paremmin ja samalla yhä ankaramman nälän käydä ehtoollisella.”

Ehtoollisen nauttimiseen meitä kehottaa oma hätämme, nimittäin se, että perkele, maailma ja syntinen liha ahdistavat meitä.

Yhteenveto

Näin voimme Lutherin opetuksen pohjalta nähdä, miten monin tavoin Jumala kehottaa meitä ehtoollisen nauttimiseen. Sakramentin olemus ja hyöty itsessään kehottavat ja vetävät uskovaa sen käyttöön. Jumalan käsky velvoittaa siihen ja Jumalan lupaus kannustaa. Sisäisesti meitä ajaa ehtoolliselle oma hätämme perkeleen, maailman ja oman lihamme ahdistamina.

Kun meille on suotu tällainen armon aarre, käyttäkäämme sitä. Kristus itse tulee luoksemme, antaakseen meille tosi ruumiinsa ja tosi verensä, sen lunastushinnan, jonka hän on maksanut synneistämme. Näin hän tahtoo vakuuttaa kaikille, joita synnit painavat, että hän on sovittanut juuri heidänkin syntinsä, sinun ja minun. Antamalla itsensä meille kaikille henkilökohtaisesti hän vakuuttaa, että hän tahtoo olla juuri sinullekin armollinen.

Meillä on siunattu tilaisuus osallistua yhdessä ehtoolliselle tämän leirin päätösjumalanpalveluksessa. Iloitkaamme siitä, ja tulkaamme näiden kehotuksen sanojen saattelemina iloiten ja rohkeasti katumuksessa ja uskossa Herran pöytään. Tulkaamme, “sillä kaikki on valmistettu.”

VH

Uskonnollinen välinpitämättömyys eli indifferentismi

Georg Stöckhardt piti Saksin vapaan ev.lut. kirkon toisessa kirkkokunnankokouksessa kesällä vuonna 1878 Wiesbadenissa tärkeän esitelmän aiheesta indifferentismi. Se on painettuna kyseisen kokouksen pöytäkirjoissa sivuilla 10–70. Tästä laajasta oppiesityksestä on Stöckhardtin elämäkerrassa (Stöckhardt-Biographie, Otto Willkomm) selkeä jäsentely, johon nyt syvennymme.

Seuraavassa esitämme ensiksi Stöckhardtin asiaan liittyvän väitteen ja sen jälkeen siihen kommentin Suomen oloista

”1. Indifferentismi on modernin luterilaisuuden syöpäsairaus, joka on kasvanut esiin edellisten vuosisatojen ja vuosikymmenten synkretismistä ja unionismista. Emme käsittele tätä kirkollista vammaa riidanhalusta emmekä halusta olla oikeassa, vaan ennen muuta sen takia, että Jumalan tahto ja käsky velvoittavat taistelemaan jokaista vastaväitettä vastaan, joka nostetaan Jumalan sanaa vastaan, ja koska sydämellämme on oma ja toisten pelastus, jonka mainittu iljetys vaarantaa.”

Kommentti: Esitelmän kirjoittamisesta on kulunut liki 150 vuotta. On huomattava, että jo silloin ratkaisevat, vakavat muutokset perinteisissä luterilaisissa kirkkoissa Euroopassa Suomi mukaan lukien olivat huimassa vauhdissa. Näiltä tosiasioilta yleensä kansankirkon konservatiivit ummistavat silmänsä ja ajattelevat kansankirkon naispappeuspäätöksen vasta merkinneen käännettä. Toki sekin osoittaa missä mennään, mutta paljon suuremmat asiat ovat tapahtuneet sitä ennen.

”2. Indifferentismi on välinpitämättömyyttä Jumalan sanaa kohtaan ja siinä ilmaistua terveellistä oppia vastaan. Se osoittautuu

- a) välinpitämättömyytenä yleensäkin uskontoa kohtaan;
- b) puhtaan opin vähättelynä
- c) harhaoppien ja harhaopettajien sietämisenä, sekä karkeitten että hienojen;
- d) Raamatun vastaisen käytännön sietämisenä;
- e) väärän ja oikean opin sovitteluna ja sekoittamisena toisiinsa;
- f) ehtoollisyhteytenä ja kirkollisena yhteytenä toisoppisten kanssa;
- g) tarpeellisen, Raamatun mukaisen polemiikin kieltämisenä.”

Kommentti: Tätä kaikkea näemme ympärillämme suuressa määrin. d-kohdassa on menty harhaan vielä askel pidemmälle. Kansankirkossa ei ainoastaan sallita ja siedetä Raamatun vastaista käytäntöä, vaan sellainen käytäntö perustuu kansankirkon päätöksiin naispappeus- ja homokysymyksissä.

“3. Indifferentismin perusta ja juuri ei ole mikään muu kuin epäusko. Indifferentit eivät ole omantuntonsa kanssa Jumalan sanassa, ennen kaikkea vanhurskauttamisen uskonkohta ei ole saanut heitä puolelleen. He asettavat opin, joka on meidän Jumalamme oppi, omien mieltymystensä, järjen päätelmiensä ja maallisten näkökohtien alle.”

Kommentti: On tärkeätä havaita, että indifferentismi on epäuskon hedelmä. Sellaisena sitä tulisi käsitellä ja tehdä siitä sen mukaiset johtopäätökset. Tulee mieleen Jeesuksen sana: “Kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän maan päältä uskoa.” Tietysti tässä on epäjohtonmukaisuutta ja aste-eroja, mutta opin ja vaeluksen valvonnan Raamatun mukainen hoito osoittaisi, jos se olisi mahdollista, ajan oloon, onko kysymys onnellisesta vai onnettomasta epäjohtonmukaisuudesta.

“4. Indifferentismi on vastoin Jumalan sanaa, ja nimenomaan

- a) vastoin Jumalan pyhiä käskyjä säilyttää oppi puhtaana sen kaikilta osilta;
- b) vastoin Jumalan sanan vakavaa varoitusta sen kaikenpuolisesta väärentämisestä;
- c) vastoin sen ehdotonta käskyä nuhdella kaikkia vääriä opettajia ja yhteisöjä ja erota niistä;
- d) vastoin sitä, että kaikki välinpitämättömyys tulee nimenomaisesti tuomita hirvittäväenä ja kadotuksen ansaitsevana syntinä.”

Kommentti: Näiden seikkojen huomioon ottaminen tekee kirkkokysymyksestä Jumalan sanaan sidotun omantunnon asian.

“5. Kaikkien aikojen oikeaoppinen kirkko on taistellut mitä ehdottomimmin indifferentismia vastaan. Se on joka aika todistanut ja taistellut puhtaana opin puolesta korkeimpana aarteenaan, erottanut keskuudestaan kaikki harhaopit ja harhaopettajat ja pysynyt aina loitolla kaikista myönnytyksistä ja välitysyrietyksistä harhan hyväksi. Tämän osoittavat ekumeeniset (yleiset) ja luterilaiset uskontunnukset, sen vahvistavat vanhakristillisen kirkon ja luterilaisten isien todistukset ja siitä todistaa oikeauskoisen kirkon yhteinen käytäntö.”

Kommentti: Kirkon historiaa olisi opittava sekä kirjoittamaan että lukemaan Kristuksen Kirkon puhtaista tuntomerkeistä käsin.

“6. Indifferentismin kauhea seuraus ja vaikutus on:

- a) se tekee uskon perustuksen epävarmaksi;
- b) hämärtää erityisesti Kristuksen ansion;
- c) edistää väärän opin kasvua;
- d) ryöstää uskovilta oikean tiedon valon ja uskon varmuuden;
- e) vie heiltä oikean iloisuuden, voiman ja ryhdin pysyä tunnustuksessa ja kristityn kilvoittelussa;
- f) tekee elämässä tapahtuvia rikkomisia ja vahinkoja vastaan turraksi ja välinpitämättömäksi.”

Kommentti: Tämän seurauksia näemme kaikkialla ympärillämme. Indifferentismi on luopumusta ja kasvattaa sitä.

“7. Ainoa ja riittävä vastalääke indifferentismiin on uskollinen, lapsenomainen pitäminen kiinni Jumalan sanasta ja ahkera, perusteellinen puhtaan opin harjoitus, erityisesti ihmisen syvää synnillistä turmelusta koskevan opin ja armosta vanhurskauttamisen opinkohdan harjoittaminen.”

Kommentti: Tässä voisi painottaa myös sitä, mitä Stöckhardt muualla korostaa, että yhdessä kaikkien aikojen kristillisen Kirkon kanssa lapsenmielinen pitäytyminen Jumalan sanaan on merkinnyt ja merkitsee maailman loppuun asti Raamatun sanan tunnustamista Pyhän Hengen inspiroimaksi, erehtymättömäksi Jumalan sanaksi, mikä on omiaan varoittamaan ja varjelemaan harhoilta ja harhaopettajilta.

Lopuksi voisin sanoa, että tässä Stöckhartin esiintuoma kanta oli samalla silloisen Saksin vapaan ev.lut. kirkon virallinen kanta eikä se eronnut siitä, mitä vanha Missouri-synodi ja muut tunnustukselliset luterilaiset kirkot tässä kirkko-perheessä kaikkialla maailmassa opettivat. Stöckhardt ei myöhemminkään muuttanut kantaansa, vaan pysyi siinä johdonmukaisesti. Tämä kanta on myös STLK:n kanta, ja toivomme, että toisetkin voisivat sen omaksua ja sen myötä virkistyisivät tunnustamaan luterilaista uskoa ja oppia, Kristusta ristiinnaulittuna ja ruumiillisesti ylösnousseena Raamatun mukaan.

Teesien käänös ja kommentit MS.

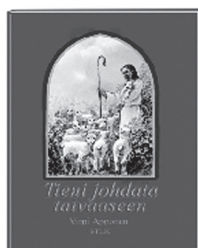

Matt. 13:44

STLk:n kirjamyyntitiluttelo ja hinnasto 2011..... Hinnat euroina

Aamoksen kirja, käännös ja selitys (Särelä)	2,50
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	20,00
Erlaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkolittoja (Uppala)	1,00
Helmiä (Voima, Lappalainen).....	4,00
Herrani elää (Efraimson)	20,00
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (Särelä)	1,50
Kirkkokysymys (A. Ajjal Uppala)	20,00
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50
Kristinoppi, (englanninkielinen, latviankielinen, liettuankielinen, ruotsinkielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen, vironkielinen) ä.....	12,00
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä)	5,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen	8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliheruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50
Raamattu opettaa	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50
Raamatun arvovallasta ja eretyttömyydestä (Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50
Rukous joka päivälle	0,50
Saarnakirja osa 1 "Rauha teille!" (M. Särelä)	15,00
Saarnakirja osa 2 "Rauha teille!" (M. Särelä)	15,00
Saarnakirja osa 3 "Rauha teille!" (M. Särelä)	15,00
Saarnakirja osa 4 "Rauha teille!" (M. Särelä)	15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Markku Särelä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00
venäjänkielinen (Särelä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther)	6,00
Sovituksen Sana (Efraimson)	20,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968	1,00
Säännöt 2004.....	3,00
Taustaa 1— Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälkkö & Särelä)	8,00
Taustaa 2 — Kehitysoopin kulissit (Pälkkö)	10,00
Tieni johdata taivaaseen (Apponen)	8,00
Tunnustukselliset 1 seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLk:n 50 vuotisjuhlauskaisu	3,50
Täksi päiväksi (C. M. Zorn).....	20,00
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (Luther).....	49,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus)	3,50
Raamatun inspiraatio (Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00
Voimattomalle voimaa (Aho/Koskenniemi)	10,00
LUTERILAINEN lehti , vuosikerta	25,00
“ ” irtonumero	2,50
Lähetystyöhön tarkoitetuista suuremmista tilauksista voidaan hinnasta neuvotella erikseen.	
<i>Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut</i>	

Tieni johdada taivaaseen, Virpi Apponen 8,-

Kirja johdattaa kaikkia pieniä lukijoitansa taivaan tiellä. Se opettaa mukaansatempaavilla kertomuksillaan lapsentajuisesti käskyt ja Isä meidän -rukouksen.

Helmiä, Eeva Voima ja Outi Lappalainen: Kirjassen lyhyissä ja helposti ymmärrettävissä teksteissä huokuu kiitollisuus ja luja luottamus Jumalan huolenpitoon. Sopii erinomaisesti lahjaksi sekä lapsille että varttuneille. 4,-

Lapsikaste on raamatullinen, Markku Särelä. 5,-

Kirjaa suositellaan niille, jotka joutuvat tekemisiin erilaisten kastekäsitysten kanssa sekä jokaiselle, joka haluaa vahvistua uskossa Pyhän kasteen merkityksessä.

Sana on elämän lähde, Markku Särelä. 6,-

Kirja sisältää 136 hartaus- ja opetuskirjoitusta kristillisen uskon keskeisistä ja ajankohtaisista aiheista.

Sovituksen Sana 20,-

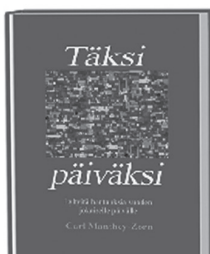
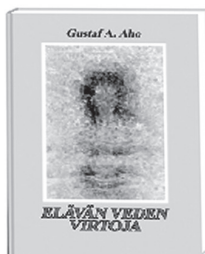
Rupert Efraimsonin saarnat ja hartaudet on julkaistu v. 1959 – 2004 Luterilainen -lehdessä. Efraimsonin teksteihin sisältyy selkeä, rohkaiseva ja uskoa vahvistava Jumalan sanan opetus.

Herrani elää! 20,-

Rupert Efraimsonin lyhyemmistä hartaus-, opetus- ja ajan-kohtaiskirjoituksista sekä runoista julkaistu kirja.

Elävän veden virtoja, Gustaf A. Aho. Toisen vuosikerran evankeliumitekstien saarnoja, jotka tarjoavat sitä kirkasta elämän vettä, jonka Jeesus antaa ja joka sammuttaa sielujen janon. 20,-

Täksi päiväksi, C. M-Zorn. Tämä kotihartauskirja on mitä monipuolisin kristillisen opin ja elämän aarreaitta. Tekijä pitäytyy uskollisesti Raamatun omaan saanaan ja keskittää sanottavansa lyhyisiin ja selviin lauseisiin. 20,-

"Rauha teille" SAARNAKIRJA 15,- Kirjan eri osilla on sama hinta. Markku Särelin saarnakirjan neljän kirjan sarja on nyt valmis. Hänen runsas pari vuotta kestänyt kirjoitus- ja kokoamistyönsä on nyt tullut päätökseen. Kirjat voi hankkia kirjakauppojen kautta tai seurakunnan kirjamyynnin kautta.

Kaikki kirjat ovat myös verkkokirjoina ilmaiseksi luettavina osoitteessa: www.luterilainen.com. Siltä voi tilata kirjat myös postilähetyksenä.

Kristus meidän edestämme, Markku Säreli. Kirja on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia). Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle. **17,-**

Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta 6,-

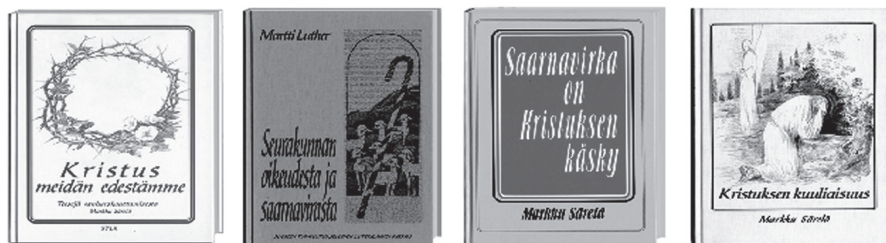
Mitä uskovat voivat tehdä, kun enemmistökirikko on luopunut Jumalan puhtaasta sanasta? Tässä kirjassa *Luther* vastaa tähän kysymykseen ja tuo mestarillisella tavalla esille uskovien Raamattuun perustuvat oikeudet. Ajankohtaista, puhuttelevaa asiaa. Käännös ja esipuhe Markku Säreliä.

Saarnavirka on Kristuksen käsky 17,-

Kirja tuo Raamatusta esille saarnaviran monipuolisen aarteiston. Kristus on sääntänyt tämän jalon viran sielujen autuutta ja seurakuntansa parasta ajatellen. Jokainen Jumalan lapsi tarvitsee seurakunnan, jossa hän saa sielulle Vapahtajan tahtoman hoidon. Oikein opettavat, laumaansa rakastavat sananpalvelijat ovat siinä suuressa merkityksessä. Kirja on ajankohtainen. Se tuo esille Raamatusta myös sellaisia asioita, joita paimenet eivät ole valitettavasti aina seurakunnalleen opettaneet.

Kristuksen kuuliaisuus 8,50,-

Markku Särelin ajankohtainen teos. Kirja on yhteenvedo siitä mitä Raamattu opettaa meille Kristuksen elämän ja ristinkuoleman merkityksestä lunastuksessa. Erityisesti se vastaa kysymykseen: Oliko Kristus oman persoonsa puolesta velvollinen täyttämään lain.

Teol. tri C.F.W. Walther tunnetaan Suomessakin erityisesti hänen kirjastaan *Laki ja evankeliumi*. Hän on uudemman ajan luterilaisen puhdasoppisuuden etevimpiä miehiä, “Lutherin oppilas”, kuten hän itse sanoo. Kirjan lehdillä tinkimätön selvyys opissa ja syvälinen hurskaus ovat liittyneet toisiinsa ihailua herättävällä tavalla. Kirja ohjaa lukijansa selvyteen kristillisen julistuksen ja elämän kaikkein tärkeimmässä ja aina ajankohtaisessa kysymyksessä siitä, miten nuo perin erilaiset asiat, laki ja evankeliumi, on ymmärrettävä suhteessa toisiinsa sekä käytännössä erotettava. *20,-*

Tri C.F. W. Waltherin *kirja Kirkko ja virka* käsittelee perusteellisesti kysymyksiä, mikä on kirkko, mikä on virka ja mikä on niiden välinen suhde. Hän tuo taitavasti esille yleisen hengellisen pappeuden oikeudet ja säilyttää samalla viran Jumalan säätämänä järjestyksenä. Kirjasta löytyy mielenkiintoista ja rakentavaa opetusta monen moneen asiaan. Se ohjaa tarkistamaan käsityksiä myös ekumeenisista kysymyksistä. Esim. voiko luterilainen yhtyä reformoituum ehtoollisoppiin tai harjoittaa kirkollista yhteyttä katolisen kirkon kanssa? *18,50*

Kirjassa *Oikea näkyvä kirkko* Walther tuo esille, että evankelisluterilainen kirkko on oikea näkyvä Jumalan kirkko maan päällä. Evankelisluterilaisella kirkolla hän tarkoittaa sellaista kirkkoa, joka opettaa ja toimii käytännössä luterilaisen opin mukaan. Oikean näkyvän kirkon Walther määrittelee näin: “Oikea näkyvä kirkko sanan rajoittamattomassa merkityksessä vääräuskoisten kirkkojen eli lahkojen vastakohtana on vain sellainen kirkko, jossa Jumalan sana saarnataan puhtaasti ja pyhät sakramentit jaetaan evankeliumin mukaisesti”. Waltherin kirjojen ilmestyminen osuu sopivaan aikaan tukemaan ja vahvistamaan uskossaan niitä, jotka eivät halua mennä ajan eksytysten mukana. *17,-*

Tri C.F. W. Waltherin *Paikallisseurakunta* selvittää Raamatun, luterilaisen tunnustuksen sekä tri Lutherin ja muiden johtavien luterilaisten opettajien valossa, millainen valtiosta erillään oleva ev.lut. paikallisseurakunta on olemukseltaan, oikeuksiltaan ja velvollisuuksiltaan ja kuinka sen toiminta on järjestettävä, että kaikki tapahtuu säädyllyisesti ja järjestyksessä. *17,-*

Pääsiäisjuhla

Lahdessa 24.4.2011

10.00 *Ehtoollisenvietto, rippisaarna KN (1 Kor. 5:8)*

11.00 *Jumalanpalvelus, saarna MS, liturgia KN*

Ruokaväliaika

13.30 *Päiväjuhla:*

Alkuhartaus Apt. 10:34-41 (MB)

*Kristuksen ylösnousemus – syntien
anteeksiantamuksen sinetti (VH)*

Ajankohtaisia asioita (KN)

Päätöshartaus 1 Piet. 1:17-23 (EB)

*Lisäksi Siionin kanteleen lauluja ja
musiikkiohjelmaa.*

Toivotamme kaikki tevetulleiksi juhlaan!

Avioliittoon vihitty

Helsingin Tunnustuksellisen Luterilaisen Seurakunnan jäsen Aili Anni Johanna Aaltonen ja Tor-Erik Cristian Sandström ovat solmineet avioliiton 5.2.2011 Iitissä.

*Herra, kaiken onnen tuoja, / Runsas lahjain
antaja, / Herra, siunauksen suoja, / Näiden
puoleen katsahda, / Jotka sanas pyhä nyt /
Yhtehen on liittännyt.*

(Vk 1938 253:1)

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11. HPE 17.4. ja 22.5. *Pyhäkoulu* su 10.4., 1.5. ja 15.5. klo 10.15-10.45. *Raamattutunnit* roomalaiskirjeestä torstaisin klo 19.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: *Jumalanpalvelus* su 17.4. (HPE) klo 16. Helatorstain juhla to 2.6. alkaen jumalanpalveluksella klo 11.

Lahti, Rajakatu 7: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 10. HPE 3.4., 8.5. ja 5.6. Kiirastorstain ehtoollisenvietto to 21.4. klo 17. *Pääsiäisjuhla* su 24.4. alkaen klo 10. *Seurakuntailtapäivä* ke 13.4. ja 11.5. klo 17. *Kristinopin peruskohtia* to 26.5. klo 17. *Pyhäkoulu* tiistaisin klo 17 24.5. asti (ei 26.4.).

Kuusankoski, Kettumäentie 2: *Jumalanpalvelus* su 3.4. (HPE) ja 5.6. *Raamattutunti* to 5.5. Kaikki tilaisuudet klo 14.

Tampere, Hämeenpuisto 39 A. *Jumalanpalvelukset* su 3.4. (VH), 10.4. (MB), *Raamattutunti* (MS): 17.4. Kaikki tilaisuudet klo 14.

Siitamaaja: *Jumalanpalvelukset* su 1.5., 8.5., 15.5. (HPE) ja 22.5. Kirkkokunnankokouksen avajaisjumalanpalvelus la 28.5. 5.6. alkaen joka sunnuntai lokakuun alkuun asti *Jumalanpalvelukset* klo 11.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* su 10.4. (HPE) ja 8.5. klo 14.

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: *Jumalanpalvelus* ma 25.4. klo 10 (HPE) ja su 29.5. klo 17.

Kokkola: *Jumalanpalvelus* (HPE) pe 8.4. ja 20.5. klo 18.

Vaasa, Raastuvankatu 3 D: *Jumalanpalvelus* (HPE) la 9.4. ja 22.5. klo 11.

Kontiolahti/Pyhäselkä/Liperi: *Jumalanpalvelus* (HPE) to 7.4. ja 20.5. klo 18.

Haapamäki: *Jumalanpalvelus* pe 1.4. klo 13.

Kyyjärvi: *Jumalanpalvelus* la 2.4. (HPE) klo 13 Martti ja Kyllikki Lehtolalla.

Jyväskylä: *Jumalanpalvelus* la 2.4. (HPE) klo 18.

Tyrnävä: *Jumalanpalvelus* pe 6.5. klo 15.30 (HPE).

STLK:n XLIII varsinainen kirkkokunnankokous

Siitamajalla la 28.5. alkaen
jumalanpalveluksella klo 11.

Tapahtumia Siitamajalla:

Nuorten päivät ja esirippikoulu
13.-15.5. 2011

HUOM! Muuttunut aika

Laki ja evankeliumi –seminaari
13.-15.5. 2011

**Lasten raamattuleiri ja
esirippikoulu** 14.-19.6. 2011

Aikuisten raamattuleiri 5.-10.7.

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
STLK:n verkkosivut:

www.luterilainen.com

Sisällys:

Avioliiton ja äitiyden siunauksesta, Martti Luther.....	70
Luterilaisessa seurakunnassa on sisäinen ehtoollinen, KN.....	71
Saarna sovitukselta. RE.....	73
Pitkänäperjantaina, V.I.S.....	78
Kirje taivaasta, C.M.Z.....	81
Luuk 1: 24-67.....	86
Sinun silmissäsi arvokas, OL.....	88
Vesa, lastenosasto, TM.....	89
Lutherin kehoitus ehtoolliseen nauttimiseen, VH.....	97
Uskonnollinen välinpitämättömyys eli indifferentismi, MS.....	107
Ilmoituksia ja toimintatietoja.....	110-115

Kansi: Jeesus parantaa Simonin anopin, Mark. 1: 30-31, Kimmo Pälikkö

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Helsinki: 127030-18973.

Luterilainen -lehti : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. **2)** Tilit/ kirjamyynti 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2011: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustaja: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo,

Sähköposti: leena.sarela@luukku.com

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com

Hinta 2,50 euroa

Oriveden Sanomalehti Oy